

Debatten van de provincieraadszitting

16 november 2004

ORDEMOTIE

De heer voorzitter

Dames en Heren,

Ik ben ingelicht door fractieleider Stevenheydens dat hij bij ordemotie het woord vraagt. Ik geef het hem en ik zeg tevoren dat ik geen debat over de verklaring zal aanvaarden.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wens eenvoudig toe te lichten dat ikzelf en mijn collega's voortaan onder de naam Vlaams Belang in deze provincieraad zullen zetelen.

Ik ga u daar zelf nog een schriftelijke bevestiging van geven.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik verwacht de schriftelijke bevestiging en ik zal dat op de agenda van het bureau plaatsen voor aktene-
ming, zoals de provincieraad nu informeel en formeel akte neemt van wat u gezegd hebt.

Akkoord dat ik daar nu geen debat over laat ontstaan?

Mocht men daar willen over debatteren dan staat het iedereen vrij – ook de fractie van mijnheer
Stevenheydens – om daarover een interpellatie in te dienen.

Akkoord?

Dan is het incident dat geen incident in wezen is, maar een formeel incident, gesloten.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gewoon een opmerking die niet rechtstreeks iets te maken heeft met wat hier meegedeeld is, maar ik stel
vast dat de Mexican wave, waarbij alle fracties en alle partijen hier vertegenwoordigd van naam veran-
derd zijn, rond is. Dat is ingezet in 1992 en dat kent nu blijkbaar – twaalf jaar later – zijn verloop.

De Mexican wave is rond.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik beschouw uw opmerking niet als een deel van een debat, maar als een ironische bemerking waar-
omtrent ik aan allen zou aanraden het voor- en het nadeel van de ironie grondig te bestuderen.

Het is een interessant begrip voor ons allemaal.

DEBATTEN

OPENBARE ZITTING

VERDERZETTING VAN DE PROVINCIERAAD VAN 10 NOVEMBER 2004

PUNT 22

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG VAN EEN 9-HOLES GOLFTERREIN EN HET ONDERHOUD GEDURENDE EEN PERIODE VAN 5 JAAR

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het had moeilijk anders gekund dan dat ik op dit punt zou tussenkomen.

Wie het verslag aan de raad en het ontwerp raadsbesluit heeft gelezen, zou er kunnen van uitgaan dat het een tamelijk duidelijk, een tamelijk eenvoudig dossier is.
Men vraagt de raad machtiging om een ontwerper aan te stellen om de aanleg te doen. De persoon die het contract binnenrijft mag dan ook gedurende vijf jaar het golfterrein onderhouden.

Maar wie ietwat dieper graaft en het dossier leest zoals het op de Griffie ter inzage ligt, zal toch moeten constateren dat het eigenlijk niet zo heel erg duidelijk is, dat er een aantal zaken toch best worden opgeklaard.

Ik begin met het eerste punt.

Gaat het hier nu om 9 holes? Of gaat het om 9 holes als aanloop voor gebeurlijk de aanleg van 18 holes, 27 holes, want dat was een paar jaar geleden het uiteindelijke doel: minstens 18 holes, en als het financieel mogelijk is en we via zuinig beleid wat geld over hebben, 27 holes.

In de eerste commissie, ondertussen twee weken geleden, kwam ietwat verrassend uit de lucht gevallen dat het in feite om 9 holes gaat, dat er een formele beslissing – en ik ga er dan vanuit dat het de deputatie is – bestaat van 9 holes en dat het dan finaal gedaan is.

Nu durf ik toch beweren dat ik dit dossier al een paar jaar tamelijk van nabij opvolg en dat dit voor mij toch een nieuw gegeven was.

Ik had altijd wel verwacht dat 18 holes financieel onhaalbaar zou geweest zijn, maar van een formele beslissing die blijkbaar al twee jaar oud is, was mij niets bekend. Ik heb ook niets teruggevonden in de verslagen van de bevoegde commissies noch in de stenografische verslagen aan de hand van vorige tussenkomsten van onze fractie of andere fracties.

Dus ik zou alvast graag opheldering hebben over dat ene punt: wanneer is door wie om welke redenen eventueel beslist om het op 9 holes te houden en dus in feite te kiezen voor een onvolmaakt niet officieel golfterrein?

Om eigenlijk volgens de norm van de Golf Federatie het predikaat golfterrein te mogen dragen, moet men over minstens 18 holes beschikken.

We blijken daar dus ooit, op een bepaald ogenblik, van af te hebben gezien.

Daar had ik graag duidelijkheid over.

Waarom vind ik dit onduidelijk?

Omdat ik niet alleen sta met deze twijfels.

Als ik de correspondentie lees die gevoerd is tussen de gewestelijke ruimtelijke ambtenaar van Arohm en onze provinciale diensten, merk ik dat in die correspondentie die ambtenaar zegt: "Er is nu wel een aanvraag voor 9 holes, maar het is mij eigenlijk niet duidelijk of het kadert in een groter plan of het nu eigenlijk een finaliteit is?"

Dus als het voor Arohm niet duidelijk is, ook daar misschien, in het licht van een aantal proceduriële kwesties, graag duidelijkheid.

Wat kunnen die proceduriële kwesties zijn?

Als het een 9-holes golfterrein is, kunnen wij in principe als provincie daar autonoom over beslissen. En zoals het spreekwoord zegt: On n'est jamais aussi bien servi que par soi-même.

Als we daarentegen naar een 18-holes golfterrein gaan, of als dit 9-holes golfterrein moet uitgroeien tot een 18-holes golfterrein, dan komt het eigenlijk de Vlaamse overheid toe om te oordelen of het al dan niet hoorbaar, wenselijk, ruimtelijk geschikt is dat dit golfterrein er komt.

Dus vandaar nog eens graag duidelijkheid.

Een tweede punt van onduidelijkheid is het prijskaartje.

Er is in het dossier sprake van een plafond van 1 450 000 EUR.

Nu hebben we in dit golfdossier – denk bijvoorbeeld aan de driving range – nog plafonds weten stemmen hier in deze provincieraad. Plafonds die na zeven extra meerwerken en zeven extra facturaties – onder andere voor wateraftapputten, beregeningsinstallatie, belichting, enz. – geresulteerd hebben in een plafond plus 63%.

De vraag is dan ook: wat is er in dit dossier, eventueel om budgettaire redenen, uitgelicht, maar zit eigenlijk in de pijplijn en zal binnen één jaar, binnen twee jaar, op ons afkomen?

Ik denk bijvoorbeeld inzake de integratie aan de Finse looppiste, het dubbelgebruik met het wandelpad, eventuele belichting, de eventueel extra omheining die nodig is ter bescherming van wandelaars, de aanleg van een overdekte loods om het materiaal in te zetten, de zandrug die om een aantal ecologische redenen moet aangelegd worden, enz.

Een derde punt van onduidelijkheid is: kan dit golfterrein stedenbouwkundig?

Als ik de correspondentie erop nalees tussen de diensten van Arohm en onze eigen provinciale diensten dan lees ik eigenlijk dat het stedenbouwkundig, via vergunningen, niet mogelijk is om dit golfterrein te realiseren.

Enerzijds verwijzen ze naar het Vlaams golfmemorandum, waar een aantal beschikkingen instaan die blijkbaar niet worden gerespecteerd in dit dossier en anderzijds wijzen ze ook op ons eigen Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan waarbij dit golfterrein – de 9-holes – blijkbaar in tegenspraak is met hoe Puyenbroeck staat aangeduid, ingekleurd, ingevuld op dat Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

Ik denk dat we een zwaarwegend argument hebben om ook daarover enkele duidelijke zaken te verneemen van de deputatie.

Onduidelijk is ook het onderhoud dat eraan gekoppeld is voor vijf jaar.

In se vind ik het geen slechte optie dat de persoon die het golfterrein aanlegt ook verantwoordelijk wordt gesteld voor het onderhoud, zodanig dat als we een al te luxueus – met veel hoekjes en kantjes en planten die zeer arbeidsintensief onderhoud vragen – golfterrein zouden aangelegd krijgen de persoon in feite in zijn eigen vlees snijdt, want hij moet het zelf onderhouden tegen een vooraf te bepalen prijs.

Maar wat is die prijs?

Als ik zie dat enkel en alleen voor die driving range gedurende de eerste 12 weken – een soort cruciale periode, want men moet het gras eigenlijk op gang trekken – voor een zeer beperkte oppervlakte ruim 31 000 EUR heeft moeten betalen aan een derde firma, vraag ik mij af aan welk prijskaartje men denkt voor het aantal hectaren dat een 9-holes beslaat en dit voor 52 weken.

Daar lees ik in het dossier, zoals het op de Griffie ligt, noch in de nota deputatie geen woord over.

Wij hebben in het verleden al gewezen op het feit – en de ontwerper die in 1998 werd aangesteld had ons daar al voor gewaarschuwd – dat het onderhoud van een golfterrein absoluut niet mag onderschat worden, noch qua intensiteit noch qua mankracht, kosten, opvolging qua bemesting en bestrijding van allerlei andere zaken, enz.

Het is geen evidente zaak.

De provincie heeft in het verleden altijd gezegd: “We gaan het met eigen personeel doen. We gaan het met eigen mensen doen die we desnoods extra gaan scholen. Dat zal het voordeel hebben dat het iets goedkoper kan, want als er eens een stil moment is op de golf, kunnen ze ergens anders ingezet worden op het domein. Er is werk genoeg op het domein.”

Nu wenst de deputatie daarvan af te wijken, maar zonder inzicht te geven van wat dat concreet voor onderhoudskosten tot gevolg zal hebben, welke automatisch in de exploitatiekosten zullen verrekend worden en waar automatisch natuurlijk inkomsten zullen moeten voor gezocht worden.

DEBATTEN

En dan kom ik aan mijn vierde zaak van onduidelijkheid.

Men heeft hier ooit het golfdossier opgestart onder het mom van “de golfsport moet gedemocratiseerd worden, iedereen moet het recht hebben om te golfen, iedereen moet kunnen golfen”.

De vraag is of deze 9-holes de democratisering iets dichtert brengt.

Als ik de verslagen van het directiecomité van het golfbedrijf lees, kan ik alleen maar vaststellen dat er een aantal zware drempels ingebouwd worden om op dat 9-holes golfterrein te mogen spelen.

Men moet beginnen met een golfbewijs te behalen. Een bekwaamheidsbewijs dat men kan golfen, dat men voldoende theoretische en praktische kennis heeft om te golfen.

Men kan dat alleen maar behalen door opleidingen, door lessen.

Dus men moet eerst al investeren als gewone pit, als gewone burger, als gewone Oost-Vlaming of Oost-Vlaming in het algemeen om toegelaten te worden tot het examen.

Men moet dat examen dan met vrucht afgelegd hebben en dan heeft men een golfbekwaamheidsbewijs.

Maar dan zijn we er nog niet.

Het directiecomité stelt zeer duidelijk dat men ook moet beschikken over een federale kaart.

Wat is een federale kaart? En eigenlijk is dat een goed systeem.

Dat is een algemene kaart die door de Belgische Golf Federatie wordt uitgegeven, waardoor iemand die golft automatisch verzekerd is. De kaart geeft ook toegang tot de andere golfterreinen die er zijn en die bij de golfclub zijn aangesloten.

Zo een kaart, en alles wat daar aan administratieve kosten bijhoort, kost 50 EUR.

Het golfbedrijf kan die kaart inkopen aan 50 EUR.

Maar wij gaan die niet doorverkopen aan 50 EUR. Men voorziet om die door te verkopen aan 300 EUR, om op die manier natuurlijk inkomsten te hebben.

Dus we gaan een 9-holes aanleggen, waarvoor men enerzijds opleiding, lessen zal moeten gevolgd hebben, een examen zal moeten afgelegd hebben om te kunnen en mogen golfen en anderzijds gaat men een federale kaart van 300 EUR moeten kopen en, als we er met de exploitatie niet komen, zal dat misschien binnen een jaar 350 EUR tot 400 EUR zijn. Er zijn nu clubs die 1 000 EUR tot 1 800 EUR vragen voor die federale kaart, die – ik herhaal het – in se maar 50 EUR kost.

300 EUR is 1 000 BEF per maand.

Ik vind dat niet zo democratisch, want men moet dan ook nog zijn clubs en zijn balletjes aanschaffen of huren, enz.

De vraag is dan ook: in welke mate brengt dit de democratisering van de golfsport, waar het toch allemaal om begonnen was, dichterbij?

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben ons in het verleden steeds kritisch opgesteld ten overstaan van het dossier van de golf in Puyenbroeck. Helaas hebben wij tot op heden nog geen redenen om onze mening te herzien.

Wij stellen vast dat de gedeputeerde zich zelfs in de krant bijzonder positief uitlaat over het feit dat het saldo van de kosten en de baten positief is.

Nochtans blijkt uit de cijfers het tegendeel en moeten wij vandaag vaststellen dat er met de plannen opnieuw een hap uit het provinciale budget genomen wordt, daar waar wij vinden dat er andere prioriteiten zijn, temeer de belastingverhoging die men in 2001 heeft doorgevoerd nog steeds niet werd teruggeschreefd.

In verband met het kostenplaatje zou ik toch eens willen vernemen van de gedeputeerde hoe het staat met de cafetaria die verbonden is aan de golf, want uiteindelijk maakt het deel uit van het kostenplaatje van die golf en is daarom een cafetaria opgestart. Het lijkt mij logisch dat wanneer men spreekt over break-even – en nu citeer ik de gedeputeerde – dat men ook rekening houdt met die cafetaria.

Ik stel vast – en ik heb hier de cijfers voor mij liggen – dat de daginkomsten van de cafetaria van juni 2004, sinds de opening tot op heden, per maand variëren tussen de 6 300 EUR en 11 200 EUR. Die 11 200 EUR was natuurlijk in de topmaanden zijnde juli en augustus, maar eenmaal de vakantie voorbij gingen de daginkomsten opnieuw dalen.

Wij spreken hier over een maximum bedrag van 1 184,50 EUR op een topdag, maar er zijn ook daginkomsten van 48,50 EUR. Ik vermoed dat het personeel wellicht ook moet betalen voor zijn drank. Het gaat hier over een cafetaria die zeven dagen op zeven geopend is tijdens de vakantieperiode, van 10 00 uur tot 21 00 uur. Hiervoor wordt drie man personeel ingeschakeld, ook op zondag en tijdens verlofdagen.

Ik denk dat dit toch een zware last is voor de provincie. Ruw berekend is dat een 7 000 EUR per maand.

Dan spreken we nog niet over de kosten van EGW, de aankoop van goederen, allerlei onkosten, enz. En als ik spreek over die dagomzet, dan ga ik ervan uit dat de btw inbegrepen is.

Ik vraag mij trouwens af of dat dan inclusief de omzet van de golf is.

Dan zwijgen we nog maar over de afschrijvingen die ook moeten gebeuren.

Dan is het totale kostenplaatje, daar waar de gedeputeerde sprak van break-even, negatief.

Ten slotte wil ik ook opmerken dat als men kijkt naar de gebruikers – want daar zwaait men mee - dat er vaak Mercedesen met een Nederlandse nummerplaat worden gesignaleerd.

Nu hebben wij helemaal niets tegen Nederlanders, maar men kan de vraag stellen of het dan zozeer voor die Oost-Vlaamse golfer is? ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Pas op voor de sluimerende groot Nederlandse gedachte die toch voortdurend op de achtergrond aanwezig is.

Wat hebt u gezegd? Dat u iets hebt tegen Nederlanders? Of heb ik het verkeerd verstaan?

De heer Veys

Ik heb helemaal niets tegen Nederlanders, maar ik meen dat één van de motieven was dat de Oost-Vlaamse golfer dringend op zoek was, vragende partij was voor de democratisering.

Wel, blijkbaar niet. Maar blijkbaar heeft men wel in Nederland gezien dat er in de buurt een interessant golfterrein ligt, weliswaar in beperkte mate natuurlijk.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb hier een aantal interessante opmerkingen, bemerkingen gehoord en ik denk dat die uiteraard ook zullen terugkomen tijdens de besprekingen van de begroting.

Vandaag staat er op de agenda: een bestek voor de aanleg van een 9-holes golfterrein en het onderhoud gedurende een periode van vijf jaar.

Ik zie op de agenda dat er hier geen punt achter staat, Mijnheer Gillis, dus u zult vandaag geen punt moeten goedkeuren.

U vraagt om naar 18 holes te gaan.

Vandaag hebben wij in ons domein plaats voor een aanleg van 9 holes als wij daar een volwaardig medegebruik willen in voorzien, zijnde wandelpaden, fietspaden, Finse looppiste en een zandwal en om onder andere de natuur en de oeverwaluwen die schijnbaar daar in groot getal aanwezig zijn in ons domein daar ook een verblijf te geven binnen heel dat gebeuren van het 9-holes golfterrein.

De discussie over de vergunning.

De aanvraag zal ingediend worden. We zullen wel zien wat het antwoord is.

DEBATTEN

Wat betreft het onderhoud.

De markt is vrij. We zullen wel zien hoeveel het bedrag voor het onderhoud zal zijn.

Waarom hebben we geopteerd om de aanleg te koppelen aan het onderhoud?

U hebt zelf al het antwoord gegeven en u staat zelfs achter het principe om het degene die het aanlegt een aantal jaren te laten onderhouden. Dat betekent dat wij ondertussen onder ons eigen personeel een zekere knowhow kunnen opbouwen.

We zullen wel zien binnen vijf jaar.

Is het dan voordeliger om dezelfde weg op te gaan, dan zullen wij dat doen en anders zullen wij dat met eigen personeel doen.

Maar zo een dossier rijpt en als iedereen het erover eens is dat het beter is van bij de aanleg er een aantal jaren onderhoud aan te koppelen, waarom zouden we het dan niet doen?

Wat betreft de rest van de tussenkomst, Mijnheer de Voorzitter, heeft het vooral betrekking op de exploitatie.

Ik hoor over de exploitatie van de cafetaria en ik hoor over de federale kaart. Het enige antwoord dat ik vandaag kan geven op de vraag of dit project zal bijdragen tot de democratisering van de golfsport is "ja" als wij vandaag zien wie er reeds lessen aan het volgen is. Dat is een variëteit van mensen van de betere klasse tot de gewone man met de pet op.

Ik denk dat er daar geen discussie kan over zijn.

U hebt mij gevraagd om dat project financieel niet te laten ontsporen.

Wel, wij hebben gezegd dat wij een budget hebben van 1 500 000 EUR. Wij schrijven ons bestek uit voor 1 450 000 EUR en het zal binnen dat bestek moeten gebeuren.

Degene die zijn prijsofferte indient zal binnen dat bestek moeten handelen.

Ik denk dat het de meest veilige of de meest financieel zorgvuldige manier van werken is.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou vragen om vandaag het agendapunt zoals het voorligt goed te keuren. Het bestek is eraan toegevoegd.

Er waren een paar tekstuele fouten in verband met de vijf jaar, maar het is duidelijk dat het onderhoud voor een periode van vijf jaar is.

Ik vraag u dan ook dit punt goed te keuren.

Dank u.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Een aantal antwoorden van de gedeputeerde kloppen formeel. Alleen hebben we toch – door scha en schande wijs geworden in het dossier - moeten vaststellen dat wat formeel klopt daarom niet juist is.

Als de gedeputeerde zegt: "Wij hebben in de begroting een bedrag van 1 500 000 EUR ingeschreven. We schrijven nu een bestek uit met een plafond van 1.450 000 EUR. Dus wie wenst geldig mee te dingen bij het binnenrijven van deze opdracht zal binnen dat bedrag moeten blijven.", dan heeft hij natuurlijk 100% gelijk.

Maar koppel het even terug naar de driving range.

We moeten toch vaststellen dat er daar ook een plafond was, een bestek was, maar dat men uiteindelijk met alle meerwerken die er noodzakelijkerwijs moesten aan gebeuren - omdat men bijvoorbeeld erin geslaagd was om er geen berekening, geen waterputjes te voorzien zodanig dat het gras bij wijze van spreken zelf achter zijn water moest gaan in droge periodes - de zaak heeft moeten afklokken op een bedrag dat nu ruim 63% hoger ligt dan het plafond waarmee deze provincieraad is gestart en waarbij geen enkele van de zeven opeenvolgende meerwerken ooit aan deze raad is ter goedkeuring voorgelegd.

Het is zelfs iets perverser dan dat.

Niet alleen is men er toen in geslaagd om een aantal zaken te vergeten, men heeft er ook een aantal zaken bewust uit gelaten.

We zijn nu volop bezig met aan die driving range - en misschien zit dat in de pijlpijn voor die 9-holes – buitenverlichting aan te leggen.

Wat lees ik dan in een nota deputatie van 23 september 2004?

Om budgettaire redenen – en dan ging het over de buitenverlichting – is deze installatie uit de verbouwwerken gehaald en om dezelfde redenen uit het dossier van de buitenuitleg en dus uit de aanleg van de driving range.

Dus mijn vraag is: we stemmen hier nu wel een duidelijk budget, een duidelijk bestek, maar welke schijfjes van de salami zitten er nog aan te komen?

Wat dat betreft heb ik zeer weinig vertrouwen in de deputatie wat dit concrete golfdossier betreft. We zijn er immers al zo vaak niet in geslaagd om hier ook maar één juist cijfer ter goedkeuring voorgelegd te krijgen.

Mijn vraag is dan ook: in welke mate zitten alle mogelijke dromen, wensen – natte dromen, droge dromen, het is mij om het even – in dit bestek vervat? Zal deze 9-holes inderdaad, als dit aangelegd is, als dit bestek gerealiseerd is, ook af zijn?

Ten tweede, de zeer duidelijke uitspraak van de gedeputeerde in de 1ste commissie van “Nee, er is definitief afgezien van 18 holes, daar is definitief een streep doorgetrokken” is nu alweer iets genuanceerder gebracht van “We hebben nu geen plaats gezien het medegebruik”.

Ik had dus graag nogmaals zeer duidelijk een verwijzing gekregen – en liefst ook een beslissing deputatie met een datum op, met handtekeningen op – van wanneer men inderdaad heeft afgezien van het oude plan van deze raad, waar men goedkeuring had gevraagd om voor 18 holes te gaan via een aantal stappen.

Wanneer is deze beslissing juist gevallen?

De gedeputeerde stelt: “Zaken over exploitatiekosten en federale kaart, enz. daar hebben we hier nu niet onmiddellijk mee te maken. Ook de kosten van groenonderhoud hebben hier niet onmiddellijk mee te maken. Het gaat hier nu enkel om het goedkeuren van een bestek zodanig dat die 9 holes kunnen aangelegd worden en dan zien we wel”.

Het zou toch logisch zijn dat we, voor we groen licht geven aan een project, zicht hebben op het volledige financiële plaatje dat op ons afkomt zodanig dat de raad in haar wijsheid dan kan nadenken over:

- is het dan nog wel de moeite?
- is het dan nog wel verantwoord?
- heeft het dan nog wel zin?
- is het dan nog wel haalbaar om met abonnementsgelden en de verkoop van federale kaarten aan 300 EUR per stuk de zaak inderdaad te exploiteren?

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik vind het een beetje onheus dat daar waar er vragen gesteld worden over de exploitatie de gedeputeerde weigert erop in te gaan en zich blijkbaar enkel beperkt tot de goedkeuring van het ontwerp dat hier voorligt.

Als wij hier vandaag een beslissing zouden nemen, een engagement aangaan voor – en de gedeputeerde zegt het zelf – bijna 1 500 000 EUR, dan lijkt het mij logisch dat wij eerst kijken naar de haalbaarheid, naar het financieel kostenplaatje van het volledige project.

Men kan natuurlijk de salamitechniek toepassen en telkens dat schijfje tonen dat in het kraam past.

Men moet eerlijk zijn, ook ten overstaan van deze raad, en het volledige project verdedigen en met cijfers voor de pinnen komen en niet op de manier zoals het nu gebeurt en zoals men zich daarachter wegsteekt.

Zolang men er niet in slaagt ons te overtuigen van de financiële haalbaarheid zullen wij zelfs niet overwegen dit goed te keuren.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel alleen maar vast dat het Vlaams Belang nu tegen het project is, daar waar op de laatste provincieraad, toen mijnheer Marginet hier nog zat, ineens de golf het voordeel van de twijfel kreeg. U verandert gelijk uw vlag verandert ...

De heer voorzitter

Pas op wat het veranderen van vlaggen betreft. Denk aan wat de eerste gedeputeerde heeft gezegd. Het Vlaams Belang is heus niet alleen wat de vlag betreft.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

... Wat betreft de financiële haalbaarheid hebben wij hier eind vorig jaar bij de goedkeuring van het niet autonoom provinciebedrijf een meerjarenplan vastgelegd waarin een duidelijke financiële berekening staat van het aantal jaren zonder de aanleg van de 9 holes, de exploitatie van de driving range en waarin ook de exploitatie bij de aanleg van de 9 holes vermeld staat en waarbij de conclusie toen was dat eens de 9-holes operationeel zou zijn dat er niet met break-even maar met winst zal gewerkt worden. Dat financieel plan ligt er.

Vandaag gaat het over een bedrag dat goedgekeurd geweest is vorig jaar in de begroting voor 1 500 000 EUR. Vandaag ligt het bestek op tafel.

Ik lees het verslag aan de provincieraad: "Er wordt geopteerd om zowel ontwerp, aanleg en het onderhoud in één opdracht te bundelen, dit om volgende redenen:

1. door ontwerp en aanleg samen uit te voeren kan het project tegen een globale prijs uitgevoerd worden. De inschrijver zal alle problemen en moeilijkheden vooreerst moeten inschatten zodat geen meerwerken bij de uitvoering kunnen optreden."

Dat is één van de opdrachten.

Ik kan vandaag alleen maar zeggen dat onze administratie dit moet opvolgen. Wij nemen een bedrag van 1 450 000 EUR met de bedoeling om de meerwerken in de hand te houden.

Ik vind het eigenlijk niet heel correct van daarvoor te verwijzen naar de werken aan de driving range. Daar ging het over de renovatie van een oud gebouw waarin zowel de camping als de cafetaria als de golf zich situeren.

U weet dat men met oude gebouwen automatisch aan een aantal meerwerken zit. Ik wil in alle dossiers over oude gebouwen in deze provincieraad wel eens een keer zien hoeveel meerwerken er zijn. Eens men begint stelt men vast dat de elektriciteit niet meer voldoet, dat er een aantal kabels moeten gewijzigd worden, enz.

Wanneer is de beslissing gevallen om van 18 naar 9 holes te gaan?

Er is het masterplan. Wij hebben hier een geactualiseerd masterplan. Dat is op de commissie geweest. Dat is daar besproken geweest. Daar hebben we gezegd: als we naar een volledig geïntegreerd project willen gaan, waar meer gebruik mogelijk is, met alle nodige veiligheid – want ik denk dat we toch ook in acht moeten houden dat iedereen zich veilig kan bewegen op de fietspaden, wandelpaden, enz. – dan hebben we liever één dat ruim is.

Vandaag kunnen wij een 9-holes aanvragen.

Wij doen dat ook en wij hebben de mogelijkheid om vandaag 9 holes in ons domein te integreren.

Dat is mijn antwoord.

Dank u.

Stemming

PUNT 23**GEZONDHEID – GEWELD: TOEKENNING VAN SUBSIDIES AAN INITIATIEVEN INZAKE GEWELD**

Stemming

PUNT 24**WELZIJN – HUISVESTING: TOEKENNING PROJECTSUBSIDIES 2004**

Stemming

PUNT 25**PLANNING EN NATUURBEHOUD: MILIEUBELEIDSPLAN 2005-2009: KENNISNEMING VAN HET ONTWERPPLAN****De heer Van Autreve**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals iedereen weet is dit een plan dat vrij uitvoerig is.

Het document bevat heel veel thema's en vanuit deze invalshoek zou men kunnen stellen dat het een zeer ambitieus plan is. Ambitieus door zijn veelzijdigheid. Voor ons iets minder ambitieus wat de prioriteiten betreft.

Volgens Groen! had men meer moeten vertrekken van de dringende Oost-Vlaamse noden op het vlak van natuur. Vaak missen we dat en zijn de projecten – hoe waardevol ook – niet gedragen door een grondige visie.

We kunnen ons echter bijvoorbeeld best vinden in de doelstelling om een voorbeeldfunctie op te nemen op het vlak van de pesticidenreductie. Maar ik heb veel meer moeite als het gaat over het aanpakken van het verlies aan biodiversiteit in onze provincie.

De gedeputeerde stelt dat ze vooral wil inzetten op de regionale landschappen en bosgroepen om op die manier de middelen beter te verdelen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, we moeten eerlijk blijven en toegeven dat dit appelen met citroenen vergelijken is. Appelen en citroenen zijn beiden fruitsoorten, maar met een verschillende vorm, uitzicht en vooral smaak.

Regionale landschappen hebben het natuurbehoud niet tot hoofddoel, maar zien alles in een veel ruimere context van landschap, landbouw en recreatie. Hetzelfde geldt voor bosgroepen die vooral tot doel hebben om eigenaars bijeen te brengen en hun duurzaam beheer te promoten alsmede de gezamenlijke houtverkoop te regelen.

Groen! vindt een goede werking van regionale landschappen en bosgroepen zeer belangrijk, maar als we alleen nog citroenen gaan eten en de appelen links laten liggen, zou het zuur ons wel eens kunnen opbreken.

Om het probleem scherper te stellen ga ik een vergelijking maken met de privé-sector. Mevrouw de Gedeputeerde, stel u voor, u bent bedrijfsleider en u hebt plannen om een nieuw automerk op de markt te brengen. Men heeft berekend dat deze auto u een gigantische winst kan opleveren. U hebt de nodige vergunningen, bedrijfsgebouwen, kantooruitrusting, onderdelen, enz. Alleen heeft u geen assemblageafdeling voorzien. U vindt dat ook niet nodig want u gaat de onderdelen verkopen aan firma's die motorfietsen, tractoren, enz. maken. U maakt winst, maar deze verkoop zal op het einde van het jaar niet voldoende blijken. Ondanks uw harde werken zal uw bedrijf failliet gaan.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, zoals het natuurbeleid hier nu voorligt ben ik ervan overtuigd dat wij binnen vier jaar, wanneer we klaar zijn met dit plan de natuurwaarde, in onze provincie opnieuw achteruit zal gegaan zijn.

Als u er niet in slaagt om een degelijk natuurbeleid te voeren dat vertrekt vanuit de kern van de zaak dan maakt u op termijn geen winst, alleen verlies.

DEBATTEN

Iedereen weet ondertussen dat de oppervlakte natuur in Oost-Vlaanderen zeer beperkt is, dat er dringend een inhaaloperatie nodig is. Daarvoor heeft de provincie partners nodig met inzet en kennis van zaken. Ik denk dat de natuurverenigingen in het verleden al ten overvloede bewezen hebben dat zij weten hoe de natuur te beheren. Het is vooral dankzij het werk van de vele vrijwilligers dat er recreatie mogelijk is in die natuurgebieden. Mensen die jarenlang gratis en voor niets kappen, zagen, maaien en knuppelpaden aanleggen omdat de biodiversiteit zou toenemen en omdat de mensen nog zouden kunnen genieten van de natuur.

Als ik merk hoeveel mensen tijdens het weekend de rust in de natuur opzoeken dan ben ik ervan overtuigd dat het geld dat de provincie in het verleden heeft uitgegeven als restfinanciering voor de aankoop van natuurgebieden, zeer goed is besteed.

En tenslotte nog dit: het feit dat de provincie misschien wat weinig in beeld komt met die subsidiëring is juist, maar ik denk dat we voldoende creatief zijn om daar een mouw aan te passen.

Kortom, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, voor Groen! kan de schrapping van de budgetten voor de aankoop van natuurgebieden niet. Er zijn voldoende geldverslindende projecten in deze provincie waardoor het mogelijk moet zijn om voldoende middelen bijeen te brengen om een actief beleid te voeren waarbij de natuur centraal staat.

Een ambitieus natuurbeleid maakt extra middelen vrij in plaats van budgetten te schrappen.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal zeer kort zijn.

Vandaag staat geagendeerd: de kennisgeving van het ontwerp van milieubeleidsplan. Dit betekent dat na de kennisneming vandaag met ingang van 1 december het openbaar onderzoek zal plaatsvinden en dat nadien het debat in deze raad ten volle zal gevoerd worden nadat gevolg is gegeven aan of desgevallend rekening is gehouden met de opmerkingen die uit het openbaar onderzoek naar voor zijn gekomen.

Ik neem akte van de stelling van de Groen!-fractie met betrekking tot het geplande beleid inzake natuurbehoud.

Ik neem aan dat ook deze discussie op het einde van de week, naar ik meen donderdag, naar aanleiding van de bespreking van de begroting opnieuw zal ter sprake gebracht worden.

Men heeft er moeite mee dat de budgetten die behouden blijven, zoals in het verleden, voor natuurbehoud op een andere wijze zullen aangewend worden, namelijk op een wijze die ons verbreding over de volledige bevolking van Oost-Vlaanderen garandeert.

Ik kan desbetreffend verwijzen naar de resultaten die gepubliceerd zijn door Ovam met betrekking tot het afvalbeleid. Ik heb gezien dat wij met zijn allen ongeveer 21 kg minder restafval produceerden in 2003 ten opzichte van 2002.

Hoe zijn we daartoe gekomen?

Omdat we met zijn allen zijn gaan sorteren, omdat we met zijn allen milieubewuster zijn gaan leven.

Welnu, hetzelfde geldt met betrekking tot natuurbehoud.

Het heeft geen zin om alle stukjes natuur en bos in Oost-Vlaanderen op te kopen en daar middelen voor te voorzien – dat zou trouwens onmogelijk zijn – om een bepaalde fractie van de bevolking te stimuleren om nog beter aan natuurbehoud te gaan doen.

Het is onze ambitie om met zijn allen zorg te dragen voor de natuur en om deze reden wil ik nu toch al zeggen dat wij gekozen hebben voor een verbreding van het beleid, een verbreding van de middelen, voor het verbreed aanwenden van onze middelen die wij besteden aan natuurbehoud.

Dank u.

Kennisneming

PUNT 27**PROVINCIALE RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN: DEFINITIEVE VASTSTELLING VAN DE ONTWERPEN VAN RWZI BEVEREN, RWZI ERPE-MERE EN RWZI ZWALM***Stemming***PUNT 28****ONDERWIJS: VZW POV EN VZW POVPO: AANWIJNING VAN 1 VERTEGENWOORDIGER, LID VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Aangezien dit punt in de geheime zitting aan bod kwam vorige week, wil ik hier de opmerking maken – en ik heb de gedeputeerde ervan op de hoogte gebracht – dat, zonder dat weliswaar een motivatie terug te vinden is in het dossier, dit punt niet aan bod is gekomen in de commissie.

Maar dit gegeven is niet van invloed op ons stemgedrag.
Dank u.

De heer voorzitter

U hebt mij daar ook van verwittigd en u hebt mij ook nog een stuk bezorgd, zoals u gewoonlijk doet. Ik had de indruk dat er op het einde van de commissie Onderwijs – toen zowel mijnheer Lootens als ik weggingen – nog een hele discussie bezig was. Ik dacht dat het toen aan de orde was geweest. Maar de gedeputeerde zal antwoorden.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Ik heb aan de interpellant vorige keer gezegd dat het op de commissie ter sprake is geweest. Maar hij heeft gelijk, het is niet ter sprake gekomen.

Ik had wel van de 7de directie, die de dagorde klaarmaakt, een mail gekregen met de vraag of volgende punten aan de dagorde konden worden toegevoegd:

- goedkeuring verslag vorige vergadering;
- vzw POV en vzw POVPO, de twee punten waarover het hier gaat;
- Provinciaal Instituut Vlaamse Ardennen Oudenaarde: accommodatie bij sportterrein;
- PTI Eeklo: aanleg gescheiden rioleringsstelsel.

Ik heb daarop geschreven "OK voor mij" en hetzelfde is naar de voorzitter gegaan. Men heeft dan van die vier punten er twee in een bijzondere bijkomende agenda rondgestuurd.

Wat de twee andere punten betreft, waar de interpellant naar verwijst, zegt men mij dat het niet de gewoonte is dat aanduidingen op de commissie besproken worden, maar dat deze gewoon worden meegegeven als agendapunt op de centrale commissie en dat is wel het geval geweest.

Dat is de situatie, Mijnheer de Voorzitter.

Trouwens, inhoudelijk is er, denk ik, niets aan gelegen. Ik dacht dat het vrij logisch is dat als er in verband met het provinciaal onderwijs een gedeputeerde wordt aangeduid het de gedeputeerde van Onderwijs is en dat wat de specialist onderwijskundige betreft het de adviseur-coördinator is.

Dat is het inhoudelijke en het formele van de zaak terzelfder tijd.
Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik denk dat we dat incident daarmee kunnen sluiten.

Ik denk ook dat formeel mijnheer Veys gelijk had met zijn opmerking en wij, zowel de gedeputeerde als ik, ons vergist hebben. Maar ik denk ook dat mijnheer Veys weet dat aan die vergissing geen intentionele houding ten basis lag.

Ik dacht altijd maar – zo gevaarlijk is ironie – dat ik die Russische letters POVPO nog gelezen had. Maar ik zei daarstraks al dat ironie tweezijdig is: goed en gevaarlijk tegelijk. Soms overdrijf ik daarin, denk ik.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De deputatie stelt gedeputeerde Verleyen voor.
Dank u.

De heer voorzitter

Dat was de reden waarom hij met zo een bescheiden smachtende glimlach in mijn richting keek toen ik vroeg wie er voorgesteld werd.

Geheime stemming

PUNT 29

**GEWOON PROVINCIEBEDRIJF BETALINGSAUTORITEIT – INTERREG IIIA-PROGRAMMA GRENSREGIO VLAANDEREN–
NEDERLAND: VASTSTELLING VAN DE BEGROTING 2005**

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst een klein formeel aspect.

Naar ik goed ben ingelicht zou ook dit dossier op geen commissie aan bod zijn geweest. Ik had dus graag nog een aantal technische vragen gesteld.

Het gaat onder meer over het meerjarenplan.

Bij de opstarting of het initiatief waarbij het Gewoon Provinciebedrijf Betalingsautoriteit werd opgestart werd ook een financieel meerjaarplan opgesteld gaande van 2002 tot 2008.

Wanneer we de begroting 2005 naast deze van 2004 leggen, zien we dat er daar slechts een hele kleine stijging is van de begrotingsposten. Het is trouwens eventueel aan te raden om bij de toekomstige documenten de cijfers van het jaar voordien te vermelden.

Ik denk dat dat toch een beter beeld geeft.

Maar wanneer wij vergelijken met het meerjarenplan 2002-2008 zien wij dat er een groot verschil is inzake de cijfers.

Zo zie ik bij de ontvangsten dat in het meerjarenplan, weliswaar opgesteld in 2002, wij spraken voor 2005 over een bedrag van 89 922 EUR, daar waar wij vandaag het hebben over 101 510 EUR.

Nu weet ik ook wel dat de rol van de provincie Oost-Vlaanderen eerder die van doorgeefluik is, maar toch had ik graag vernomen van de deputatie welke de elementen zijn die dit hoger bedrag verantwoorden. Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat hier over een betaalautoriteit die door de provincie beheerd wordt in opdracht eigenlijk van het Interreg IIIA-programma Grensregio Vlaanderen-Nederland. Het geheel hier wordt gefinancierd met Europese middelen die voorzien zijn binnen wat we noemen "de technische bijstand" die in die programma's voorzien is.

Wat de provincie hierin doet is als beheerder optreden van Europese fondsen en ervoor zorgen dat die fondsen binnen de planningsperiode op de meest efficiënte manier aangewend worden. Verantwoording hiervoor zijn we rechtstreeks verschuldigd aan de vertegenwoordiger van de Europese commissie die hierover controle uitoefent. Verder is ook het Rekenhof rechtstreeks bevoegd om zich uit te spreken over deze zaken.

Wat betreft de aanwending ervan.
Dat wordt doodgewoon geregeld binnen de stuurgroep Vlaanderen-Nederland van het Interreg IIIA-programma.
Beleidsmatig hebben wij hier geen enkele inspraak en de verdeling van die fondsen, van die 584 500 EUR, wordt naargelang de behoefte voorzien.

Wat betreft de personeelskosten is het zo dat we hier één bestuurssecretaris en één boekhouder mee betalen.

Meer kan ik hierover niet zeggen, Mijnheer de Voorzitter, maar als de collega dat wil, wil ik dat nog eens uitvoerig op de commissie laten toelichten. Maar het is gewoon een technisch dossier waar wij qua beleidsbevoegdheid eigenlijk heel weinig in te zeggen hebben.
Dank u.

Stemming

PUNT 30
VZW PROVINCIALE BRANDWEERSCHOOL VAN OOST-VLAANDEREN (PBO): GOEDKEURING VAN DE STATUTENWIJZIGING

Stemming

PUNT 31
VZW MONUMENTENWACHT OOST-VLAANDEREN: GOEDKEURING VAN DE STATUTENWIJZIGING

Stemming

ORDEMOTIE**De heer voorzitter**

Gedeputeerde Vercamer heeft mij gevraagd om in zekere mate bij ordemotie nog even het woord te krijgen om een rectificatie tegenover de vorige zitting aan te brengen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat over punt 8 van de vorige zitting dat luidde "contractuele personeelsbezetting project" waarvan wij de weddeschaal A1a, A1b, A2 terugvinden in de teksten, terwijl we in de commissie akkoord gegaan waren om er A6a, A6b, A7 van te maken, aangezien het met ingenieurs is dat we werken.

DEBATTEN

Ik had kunnen wachten tot het verslag zou goedgekeurd worden om die opmerking te maken, maar ik denk dat ik daarmee wat overlast zou bezorgen aan de administratie.

Volledigheidshalve wens ik daar de aandacht op te vestigen.

Ik denk dat we misschien best, Mijnheer de Voorzitter, ofwel kort herstemmen, ofwel noteren dat iedereen wel degelijk op de hoogte was van het feit dat het de weddeschaal A6a, A6b, A7 is die we beogen.

Dank u.

De heer voorzitter

Het is eigenlijk een louter formele misslag.

Ik denk dat het kan volstaan van dit gewag te maken – uiteraard staat het in het verslag – en er misschien nog een kleine nota aan toe te voegen. Ik denk niet dat het nodig is om te herstemmen. Tenzij iemand in de raad vraagt dat het debat op dat punt heropend wordt.

In dat geval heropen ik natuurlijk.

Niemand?

Stemmen we dan in met het voorstel van de gedeputeerde en ook van de voorzitter dat we er een kleine nota bijvoegen, buiten het verslag van vandaag, en dat we gestemd hebben te goeder trouw, naar de letter en naar de geest van wat de gedeputeerde vandaag heeft uiteengezet?

Algemene instemming?

De raad stemt daarmee in.

Om even alles te onderscheiden en zoals reeds aangekondigd de vorige maal, stel ik nu voor om zeer kort te onderbreken. Daarna vatten we de algemene bespreking van de begroting aan met de beleidsverklaring door de eerste gedeputeerde Marc De Buck namens de bestendige deputatie.

We schorsen niet langer dan 10 minuten.

Schorsing van de zitting

BEGROTINGSBESPREKING

De heer voorzitter

De zitting wordt hernomen. Aan de orde staat vandaag nog de beleidsverklaring namens de bestendige deputatie door de eerste gedeputeerde Marc De Buck.

Voor ik de heer gedeputeerde De Buck het woord geef, wil ik nog twee zaken meedelen.

Door dwingende omstandigheden van professionele aard moet ik om 18 uur in het gerechtsgebouw nog uitvoerig gaan pleiten. Ik heb dit gisteren reeds aangekondigd aan de eerste gedeputeerde om mij te verontschuldigen, omdat ik tijdens zijn toespraak mijn voorzitterschap aan de eerste ondervoorzitter zal moeten overlaten. Het is zeker geen gebrek aan belangstelling, maar ik bied u toch nog eens mijn verontschuldigingen aan. Dit geldt ook voor morgen. Ik zal aanwezig zijn, maar niet de ganse tijd, ondanks mijn grote belangstelling voor wat de eerste gedeputeerde zal zeggen en wat de fractievoorzitters en woordvoerders zullen zeggen. Mocht ik er niet bij zijn, ik ben in gedachten bij u allen.

We gaan even overlopen wie het woord gaat nemen.

Het Vlaams Belang: mijnheer Stevenheydens.

Groen!: collega Peter Van Autreve, dat werd ons reeds meegedeeld door meester Van Hecke. Met dank voor zijn hoffelijkheid.

NVA: mijnheer De Cuyper.

Spirit: mevrouw Van Grembergen. Ik had het gedacht.

VLD: fractieleider de heer Beke.

CD&V: fractieleider de heer Liebaut.

Sp.a: de heer Hertog. Voor de Sp.a-fractie gelden mijn verontschuldigingen nog persoonlijker, ik hoop er bij te zijn.

Gaat de raad akkoord om vandaag nog te beginnen?

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,
Gaan we nu nog beginnen? Het is al half vier en de heer gedeputeerde heeft zijn tijd nodig. Ofwel laat ge morgen al de fracties spreken.

De heer voorzitter

Ik stel voor om er toch aan te beginnen, onder die verontschuldigheden die vandaag en morgen voor mij dwingend professioneel zijn, want ik moet absoluut gaan pleiten. Met mijn dank aan de heer Beeckman die de hele tijd kan aanwezig zijn, geven wij nu het woord aan de eerste gedeputeerde Marc De Buck. Dat betekent meteen dat de begrotingsbespreking voor het werkjaar 2005 begonnen is en dat de algemene bespreking begint met de beleidsverklaring van de eerste gedeputeerde.

BELEIDSVERKLARING NAMENS DE BESTENDIGE DEPUTATIE**De heer gedeputeerde De Buck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Met het begrotingsontwerp 2005 ligt alweer de voorlaatste begroting die ook nog in deze legislatuur zal uitgevoerd worden ter bespreking. Het hoeft voor u allen weinig betoog (de meesten onder u zijn immers de voorbije jaren belangrijke spelers geweest in het begrotingsproces), dat de wettelijke vereiste om jaar na jaar zowel een begroting als een financieel meerjarenplan in evenwicht te realiseren geen eenvoudige opgave is en dit om tal van gekende redenen.

Eenzijds is er het streven van deze vergadering en van de bestendige deputatie om een herkenbaar, inventief en maatschappelijk relevant provinciaal beleid te voeren. Zonder al te veel in detail te willen treden en vooruit te lopen op de sectorgewijze bespreking van de begroting, herinner ik graag aan de belangrijke infrastructuurwerken van de vorige en huidige deputatie: twee nieuwe zwembaden, een golf-terrein, regionale huizen van de economie (Aalst en Eeklo), een nieuwbouw voor het Centrum voor Leefmilieu, investeringen in de uitrusting van de provinciale scholen, een provinciaal archief, het Caermersklooster, het Molenmuseum, ... Het lijstje volledig opsommen zou mij ongetwijfeld zeer ver voeren.

Verder was er blijvende aandacht voor belangrijke sectoren als economie, landbouw, cultureel en sociaal beleid, toerisme, leefmilieu, recreatie... Met dit beleid is zeker de provincie Oost-Vlaanderen er de voorbije jaren in geslaagd een belangrijke plaats in het bestuurlijk landschap op te eisen en ook te verantwoorden.

Anderzijds werd het financiële plaatje de voorbije jaren grondig verstoord door maatregelen die van hogerhand aan de provincies werden opgelegd: ik herinner kort aan de maatregel van de Vlaamse overheid om het aandeel van Oost-Vlaanderen in het provinciefonds op jaarbasis met ongeveer 6 miljoen euro te verminderen en de maatregel van diezelfde overheid om het investeringsfonds voor de provincies af te schaffen wat ons in Oost-Vlaanderen 1,2 miljoen euro op jaarbasis kostte.

De federale overheid kwam met de subsidiëring van de politieke partijen (1 miljoen euro op jaarbasis) en de subsidiëring van de provinciale instellingen voor morele dienstverlening bedraagt voor 2005 ruim 680 000 EUR. Zonder te vervallen in een klaagzang over deze éézijdige, niet onderhandelde maatregelen met nochtans belangrijke implicaties voor de provinciale financiën, kan toch niet aan deze maatregelen voorbij gegaan worden om de moeilijkheidsgraad van het begrotingsproces te duiden.

DEBATTEN

Dat dergelijke éézijdige maatregelen niet bepaald getuigen van respect voor de regionale overheden en flagrant in strijd zijn met onder andere het kerntakendebat dat nochtans door de Vlaamse overheid bepleit werd, is reeds ten overvloede geargumenteed. Ironisch is wel dat de Vlaamse regering ten huidige dage zelf gevat is door éézijdige federale maatregelen met Vlaamse budgettaire consequenties. Dat dit Vlaams minister Frank Van Den Broecke zelfs aanzette tot het plegen van een open brief krijgt ten volle ons begrip, maar de Vlaamse regering mag ook ons een bescheiden provinciaal monnellachje toch niet ten kwade duiden. De lezersbrief van burgemeester Guido De Padt die naar aanleiding hiervan verscheen in De Standaard vertolkt perfect de gevoelens van de lokale en regionale overheden, die zich al veel langer geconfronteerd weten met éézijdige, zonder overleg getroffen maatregelen. Ik wil me dan ook graag aansluiten bij de oproep van burgemeester De Padt om het vertrouwen tussen de regionale overheden en het Vlaamse en federale bestuursniveau te herstellen. Een eerste aanzet daartoe kan gegeven worden door transparante en strikte financiële afspraken.

Met deze inleiding heb ik kort willen herinneren aan de uitgangspunten bij het tot stand komen van deze begroting. Graag wil ik met u eventjes het voorliggende ontwerp cijfermatig overlopen aan de hand van het verslag aan de raad dat u allen, al dan niet langs elektronische weg, is toegestuurd.

Aandachtspunten in het begrotingsontwerp 2005

A. De gewone begroting

De gewone ontvangsten bedragen 230 102 302 EUR tegenover 230 061 135 EUR gewone uitgaven, wat resulteert in een batig saldo van 41 167 EUR. De ontvangsten eigen begrotingsjaar bedragen 194,5 miljoen euro, de uitgaven 223,4 miljoen euro.

- De gewone ontvangsten

Het gros van de gewone ontvangsten eigen dienstjaar bestaat uit overdrachten (173,4 miljoen euro) en de ontvangsten uit prestaties (16,8 miljoen euro); de schuldontvangsten (4,2 miljoen euro) zijn procentueel verwaarloosbaar. In vergelijking met de initiële begroting 2004 stijgen de ontvangsten met 3,5 miljoen euro (+ 1,83%). Ik ga hier de volledige lijst met belangrijke ontvangsten niet herhalen, ik verwijs daarvoor naar het verslag aan de raad.

- De gewone uitgaven

De gewone uitgaven eigen dienstjaar stijgen met 8,1 miljoen euro tot 223,4 miljoen euro (ten opzichte van de initiële begroting 2004: + 3,8%). De personeelskosten stijgen met 6,9 miljoen euro, de werkingskosten stijgen met 0,4 miljoen euro, de overdrachten stijgen met 0,3 miljoen euro en de schulduitgaven stijgen met 0,5 miljoen euro. De overboekingen van de gewone dienst naar de buitengewone (ter financiering van buitengewone uitgaven die niet door leningen gedekt worden) belopen 2,2 miljoen euro. Ik ga deze lijst ook niet overlopen, u zal die ook in het document vinden. In het toelichtingen- en bijlagenboek is eveneens een overzicht weergegeven van de economische groepen per subfunctie. In dit overzicht vindt men in een oogopslag welke ontvangsten en uitgaven verbonden zijn met de verschillende subfuncties (bijvoorbeeld de personeelskosten voor het domein Puyenbroeck, de werkingskosten van het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek,...).

B. De buitengewone begroting

De buitengewone begroting sluit in evenwicht: de ontvangsten en uitgaven bedragen 74 859 104 EUR. In het begrotingsontwerp worden voor 69,3 miljoen euro investeringsuitgaven opgenomen. Tal van kredieten (meer dan 20 miljoen euro) zijn hernemingen van reeds vroeger geplande, maar nog niet gereali-seerde projecten. De belangrijkste investeringen zijn eveneens opgenomen in het verslag aan de raad. Met betrekking tot de financiering van de investeringsuitgaven wordt, in een afzonderlijk dossier, aan uw vergadering ook een aangepast leningsbesluit voorgelegd.

C. Het financieel beleidsplan 2005-2008

Het financieel beleidsplan wordt opgemaakt volgens een door de bevoegde minister opgelegd model. Conform dit model toont het plan aan dat tot 2008 een begroting in evenwicht kan opgesteld worden. Als ik even grasduin in de toespraken van de fractieleiders bij vorige begrotingen, stel ik vast dat in tegenstelling van wat door een aantal collega's gevreesd werd, ook deze begroting sluitend is en verheugt het me vast te stellen dat het rekeningresultaat 2003 nauw aansluit bij wat er begroot was, met andere woorden, de vorige begrotingen sloten dicht aan bij de uiteindelijk gerealiseerde rekeningen, onder meer door toepassing van op rekeningresultaten gebaseerde realisatiegraden. Evenwel behoedzaamheid en vinger aan de knip blijven geboden om ook de volgende jaren het begrotingsevenwicht te realiseren, maar de voorspelde rampscenario's en begrotingen die elke band met de realiteit zouden missen volgens sommige sprekers, worden door de werkelijkheid tegengesproken.

Als gedeputeerde voor financiën wil ik in het vervolg van mijn toespraak een aantal specifieke items nader onder de aandacht brengen, omdat ik meen dat ze naar de toekomst belangrijke gevolgen kunnen hebben voor gezonde provinciale financiën. Achtereenvolgens wil ik het hebben over de techniek om een aantal provinciale opdrachten uit te voeren via gewone of autonome provinciebedrijven en provinciale vzw's, de investeringen en daaraan gekoppeld het beheersen van de provinciale schuld, de beheersing van de personeelskosten en de evoluties binnen het pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen, en het optimaliseren van de inning van de Algemene Provinciebelasting.

Laat mij eerst even stilstaan bij de

- Provinciale taken via gewone of autonome provinciebedrijven en provinciale vzw's

Voor een efficiënte uitvoering van een aantal provinciale taken werden provinciale vzw's (Erov en Toerisme Oost-Vlaanderen) en meer recent gewone (Golf, de betalingsautoriteit voor Europese projecten en eGOV, informatica) en autonome provinciebedrijven (De Gavers) opgericht. De redenen om tot de oprichting van deze vzw's en provinciebedrijven over te gaan waren enerzijds historisch en anderzijds ingegeven door een streven naar een vlotter inspelen op bepaalde tendensen (btw-optimalisatie) en een ontsnappen aan het administratieve keurslijf dat aan de provincie toegedicht wordt. Naast de voordelen die deze organisatievormen bieden wil ik in dit halfrond uw aandacht vragen voor een mogelijk onvoorziën financieel gevolg ervan. Laat mij het probleem maar meteen stellen: de financiële band tussen deze bedrijven, zij het gewone of autonome of paraprovinciale vzw's, en de provincie wordt gevormd door een dotatie die in de begroting van de provincie wordt ingeschreven. Eénmaal de begroting in uitvoering is, worden deze dotaties integraal aan de bedrijven of vzw's overgemaakt en de kous is af. Eenvoudig en éénduidig, en zo is het eigenlijk ook, ware het niet van een addertje onder het gras.

De dotaties zoals ingeschreven in de begroting moeten volstaan om de begroting van deze paraprovinciale instellingen in evenwicht te brengen, en zoals blijkt uit de praktijk tot nu toe, kan dit aanleiding geven tot opbouw van reserves binnen die paraprovinciale instellingen. Waar in de provinciale begroting voorziene, maar niet aangewende kredieten het rekeningresultaat ten goede komen (van de provinciale begroting) en dus de basis vormen voor een volgende begroting in evenwicht, vormen niet aangewende dotaties een financiële reserve binnen de paraprovinciale instellingen. Resultaat: een kleiner batig rekeningresultaat voor de provincie, maar wel een jaarlijks gelijke of zelfs hogere toelage aan de paraprovinciale instellingen.

Op langere termijn is het niet denkbeeldig dat er een provincie met twee snelheden ontstaat: enerzijds de provinciale diensten en instellingen, die in een strikt budgettair keurslijf gevat worden en steeds minder financiële ruimte krijgen om het beleid gestalte te geven en anderzijds de paraprovinciale instellingen die er in de loop der jaren door een correct (dat wil ik hier ten zeerste benadrukken) budgettair beheer in geslaagd zijn een reservepotje aan te leggen en dit kunnen aanwenden om zonder veel bekommernis om financiële beperkingen hun beleid gestalte te geven. Ik wil dan ook een oproep doen naar de raadsleden die deel uitmaken van de beheersstructuren van deze instellingen om hun rol binnen deze paraprovinciale instellingen met dezelfde overtuiging en klaarheid van geest te spelen waarvan in dit halfrond blijkt wordt gegeven. Met andere woorden zal het voor de evolutie van de provinciale financiën belangrijker worden om ook die beleidsdomeinen die binnen een andere juridische structuur georganiseerd worden te confronteren met dezelfde budgettaire richtlijnen die gelden binnen de provinciale organisatie. Meer bepaald denk ik dan aan een strikte beheersing van personeels- en werkingskosten en een koppeling van de jaarlijkse dotatie met de reeds opgebouwde reserves. Dit wordt een *conditio sine qua non* om het budgettaire evenwicht op termijn te handhaven.

DEBATTEN

- *Personeel*

Omdat eveneens het eigen personeelsbeleid belangrijke budgettaire consequenties heeft, neem ik ook graag dit luik van de begroting onder de loep. U zult merken dat wij de keuzes van het verleden aanhouden en ook volgend jaar de teugels niet vieren. Sinds 2002 werden er nauwelijks extra statutairen aangeworven. Alleen de tewerkstelling in projectverband heeft een verdere uitbreiding gekend, waarbij ik refereer aan de opening van het nieuw zwembadcomplex en de golf in Puyenbroeck, het Huis van de Sport, - en de lancering van provinciale initiatieven in de zorgsector, het milieu- en mobiliteitsbeleid, voor het cultureel erfgoed, en zomeer. Naast het minimaal aantal statutaire aanwervingen, verwijs ik tevens naar de beslissing deputatie van 9 oktober 2003 om afwezigheden enkel te vervangen na een functionele verantwoording en motivering van de betrokken diensten. Tijdens de besprekingen van de Vlaamse begroting werd een totale wervingsstop afgekondigd, zelfs een inkrimping van het personeel. Mede door de vermelde keuzes op provinciaal vlak en de consequente navolging ervan, hoeft het bij ons zo'n vaart niet te lopen.

- *vzw Pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen*

De stand van zaken in het pensioenfonds is een jaarlijks terugkerend item bij de begrotingsbesprekingen. Ik kan daar alleen verheugd om zijn, want elk jaar opnieuw blijkt bij de opmaak van de provinciebegroting welke impact de beslissing van deze vergadering, om tot de oprichting van een fonds voor de pensioenen van de statutaire ambtenaren over te gaan, gehad heeft op de budgettaire ruimte. Sinds begrotingsjaar 2000 worden de door de provincie uitbetaalde statutaire pensioenen integraal terugbetaald door de vzw Pensioenfonds (in 2003 ruim 5,6 miljoen euro) en blijft de werkgeversbijdrage voor de spijziging van het pensioenfonds tot 2006 geplafonneerd op 14,23% (voor 2003 ongeveer 3,2 miljoen euro). Voor 2003 betekent het bestaan van een provinciaal pensioenfonds een bijkomende budgettaire ruimte van 2,4 miljoen euro, voorwaar niet te versmaden. Op basis van de laatste actuariële studie weten we nu reeds dat de bijdragevoet vermoedelijk zal dienen opgetrokken te worden tot 17,07% van de statutaire weddenmassa, wat in vergelijking met de bijdragen van de overheden aangesloten bij de RSZPPO (27,5% van de weddenmassa) een substantiële besparing inhoudt.

Nog belangrijker is de zekerheid dat via de reserves in het Pensioenfonds alle toekomstige pensioenverplichtingen verzekerd zijn, mits een jaarlijkse dotatie van 17,07% in de toekomst. Door de keuze voor het reserveren van middelen in een Pensioenfonds zijn de zo gevreesde kosten van de vergrijzing (hier bedoel ik vanzelfsprekend de rechtstreekse kosten mee, met name de pensioenen) voor alle statutaire provinciale ambtenaren ingedekt en is de budgettaire impact voor de toekomstige begrotingen quasi exact gekend. Met stellige zekerheid durf ik stellen dat zowat alle andere overheden enkel kunnen dromen van een dergelijke comfortabele positie qua pensioenproblematiek. Dat het naasten van het Belgacompensioenfonds in geen geval kan verdedigd worden als een langetermijnbeslissing van een goede huisvader zal vermoedelijk niemand durven tegenspreken: de provincie Oost-Vlaanderen heeft in dit dossier veel meer blij gegeven van een nuchtere langetermijnvisie en is ook bereid geweest om daar in de jaren negentig de nodige financiële offers voor te brengen.

- *Investerings en schuldbeheer*

Ik verwees in mijn inleiding reeds naar een aantal investeringsprojecten die de laatste jaren gerealiseerd werden in tal van beleidsdomeinen en ik meen dat u allen zult beamen dat het investeringsbeleid, naast het tegemoetkomen aan een aantal maatschappelijke noden, ook een belangrijke en meetbare impact heeft gehad op de visibiliteit van de provincie Oost-Vlaanderen. De domeinen, de sportaccommodaties, de toeristische infrastructuur, milieu, ..., eigenlijk kan ik wel elke sector opnoemen waar er de laatste jaren belangrijke projecten werden opgestart of afgewerkt. Zonder al te veel de indruk te willen wekken van zelfgenoegzaamheid past enige tevredenheid bij het aanschouwen van de vele realisaties.

Vanzelfsprekend heeft het investeringsniveau van de laatste jaren ook een financieel plaatje. Investerings worden immers gefinancierd met:

- buitengewone ontvangsten (investeringsubsidies van andere overheden, inkomsten uit verkoop van patrimonium,...);
- overboekingen van middelen uit de gewone dienst;
- leningen.

Door ondermeer het verlies van de middelen uit het investeringsfonds (jaarlijks ongeveer 1,2 miljoen euro) en het feit dat andere investeringssubsidies eerder sporadisch worden toegekend blijft de financiering van investeringen door buitengewone ontvangsten veeleer beperkt. In de begroting 2002 werd nog voor 8,6 miljoen euro aan investeringssubsidies ingeschreven, in 2003 en 2004 slechts 1,8 miljoen euro, en in 2005 voor 3,3 miljoen euro.

In de sector onderwijs wordt door het DIGO (Dienst Infrastructuur gesubsidieerd Onderwijs) voor de bouw van het PCVO Scheldeland 1 958 000 EUR subsidie voorzien. Ook voor grote restauratiedossiers (scheepswerven Baasrode, Sint-Baafskathedraal,...) en in de milieusector kan op een substantiële tussenkomst van andere overheden gerekend worden.

Ook de mogelijkheid om middelen uit de gewone dienst te reserveren voor investeringen werden door de in mijn inleiding reeds vermelde maatregelen (provinciefonds, van hogerhand opgelegde uitgaven) is quasi onbestaande. Conclusie: het investeringsbeleid kon enkel gevoerd worden via schuldfinanciering en heeft dus repercussies voor de schuldpositie van het bestuur.

De uitstaande schuld bedraagt momenteel 147 miljoen euro, de schulduitgaven (aflossing en intrest) belooft voor 2005 28,5 miljoen euro of 12,77% van de gewone uitgaven. Ter vergelijking, in 1995 maakten de schulduitgaven 15,5% uit van de gewone uitgaven, men kan hier dus zekers niet spreken van een stijging.

De lage rentestand en een actief schuldbeheer zijn credit aan het feit dat de schulduitgaven tot op heden strikt beheersbaar blijven. De rente vertoont ruim een decennium een dalende tendens en noteert ook tot op vandaag historisch lage niveaus. De meeste economische indicatoren wijzen op een eerder stabiele, weliswaar licht hogere rente, waardoor het renterisico beperkt is. Bovendien heeft de bestendige deputatie bij het aangaan van nieuwe leningen geopteerd voor technieken die dit renterisico verder minimaliseren. Dit kon ondermeer door te opteren voor variabele renteherzieningstermijnen en door het financieren aan een kortlopende rente met inperking van de fluctuaties.

Voor de volgende twee jaar staan nog een aantal belangrijke en reeds vroeger aangekondigde investeringen op stapel. Meer bepaald denk ik aan het erfgoedcentrum in Ename en Velzeke en de sportinfrastructuur van De Boerekreek. Daarnaast zullen de investeringen voornamelijk gefocust worden op consolidatie van de eerder gemaakte beleidskeuzes en het afwerken van de opgestarte projecten, dit steeds gekaderd binnen het streven naar de verdere beheersing van de provinciale schuld.

- *De Algemene Provinciebelasting*

Alhoewel voor het begrotingsjaar 2005 de belastingdruk ongewijzigd blijft ten opzichte van de vorige jaren, is het wellicht nuttig enkele cijfers omtrent de Algemene Provinciebelasting toe te lichten. Deze cijfers hebben betrekking op het aanslagjaar 2003.

Vooreerst de APB-Gezinnen:

Het aantal gezinnen dat de belasting verschuldigd was en dus niet genoot van enige vrijstellingsregeling, bedroeg ongeveer 433 000. Dit stemt overeen met een bedrag van 10,8 miljoen euro (na aftrek van de vrijgestelde ingekohierde bedragen).

In totaal werden 133 000 gezinnen op basis van de reglementaire voorschriften ontheven van de belasting:

- 91 000 gerechtigden inzake het WIGW-statuut of het leefloon;
- 42 000 zelfstandigen met activiteiten op het woonadres en onderworpen aan de APB-bedrijven.

Afgerond is 23,5% van de Oost-Vlaamse gezinnen vrijgesteld van de APB-gezinnen. Het totaal 'vrijgestelde' bedrag correspondeert met 3,3 miljoen euro.

Wat betreft de APB-bedrijven is het aantal belastingplichtigen opgelopen tot bijna 112 000 en bedroeg het ingekohierde bedrag 21,6 miljoen euro. Op 10 jaar tijd (sedert 1994) is het aantal belastingplichtigen met 25 000 of bijna 30% gestegen. De uitbreiding van het belastingplichtigenbestand kwam tot stand dankzij enerzijds de stelselmatige integratie van externe databanken (bijvoorbeeld het rijksregister van rechtspersonen) en anderzijds de controles op de toepassing van de belastingverordening. Deze uitbouw (in vergelijking met 1994) laat toe een jaarlijkse meeropbrengst van meer dan 2,6 miljoen euro te realiseren. Het aantal overtredingen wegens laattijdige of gebrek aan aangifte is sedert de vereenvoudiging van de aangifteverplichting (vanaf 2002) sterk verminderd. Eens een belastingplichtige tijdig aangifte doet, ontvangt hij/zij immers – het jaar nadien – een 'voorstel van aangifte' dat niet meer moet worden ingediend indien de voorgedrukte belastbare gegevens ongewijzigd bleven. Door deze vereenvoudiging werd het 'risico' beperkt om geen of laattijdig aangifte te doen en zijn aldus de overtredingen met meer dan 60% gedaald. In de vijf jaren voorafgaand aan 2002 - toen de vereenvoudigde aangifteprocedure nog niet gold - beliep het aantal overtreders gemiddeld 17 500. Dit aantal is thans gedaald tot ongeveer 6 000, wat neerkomt op 5,4% van het totale aantal belastingplichtigen.

DEBATTEN

Besluit

Met dit overzicht van relevante begrotingstechnische inspanningen om onze inkomsten te optimaliseren en onze uitgaven onder controle te houden, wil ik graag deze toelichting beëindigen. Ik meen, collega's, dat de begroting 2005 opnieuw voldoende perspectieven biedt voor duurzame gezonde financiën enerzijds en ook voldoende ruimte laat voor een evenwichtige invulling van de provinciale missie anderzijds, die deze raad in 2004 heeft goedgekeurd.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik dank u voor uw volgehouden aandacht.

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer de eerste gedeputeerde, als voorzitter val ik niet uit mijn onpartijdige rol als ik u gelukwens met een oud gezegde van de Heilige Augustinus, alhoewel daarover getwijfeld moet worden, denk ik. Ik heb het vroeger al geciteerd: "Suaviter in modo, fortiter in re." "Zachtmoedig in de wijze waarop, krachtig naar de grond van de zaak."

Wij hebben hier elkaar niet te complimenteren, maar de voorzitter van de raad zegt u toch, ongeacht de onpartijdigheid over de zeer vele kritische, positieve en negatieve standpunten die er ingenomen zullen worden, dat dit gezegde op u van toepassing is. Ik ben er van overtuigd, dat u geen groter compliment meer zal krijgen dan wat ik u nu gegeven heb en het is van harte.

Ik denk dat we toch nog even kunnen verder gaan met de algemene bespreking, we zullen zien hoever we geraken.

Het woord is aan de fractieleider van het Vlaams Belang, de heer Stevenheydens.

TOESPRAAK NAMENS HET VLAAMS BELANG

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik spreek u vandaag toe als fractievoorzitter van een nieuwe partij, met gemengde gevoelens hierover. Ik vind de naam van onze partij goed gekozen. Ik vermoed dat onze naam zeer snel zal ingeburgerd zijn. Een goed gekozen naam voor een belangrijke partij!

Maar toch gemengde gevoelens.

Dit weekend, terwijl ik mij bezighield met het doornemen van de begrotingsdocumenten, zat ik met mijn gedachten eerder bij de politieke gebeurtenissen van de jongste weken. In Nederland werd twee weken geleden opnieuw iemand vermoord omwille van een mening. In verschillende Europese landen worden er maatregelen genomen om het groeiende moslimterrorisme tegen te gaan. En in België werd de grootste partij van Vlaanderen buiten de wet gesteld.

Ik heb, en ik niet alleen, wij – onze fractie – hebben de voorbije week van uit verschillende hoeken negatieve reacties gekregen over de veroordeling van onze vroegere partij en dit niet alleen van onze kiezers. Ik zou die mensen en vooral die politieke mandatarissen willen oproepen om dit ook in het openbaar te doen. Hier is omwille van de heersende gedachtepolitie wel moed voor nodig.

Ik begrijp mandatarissen van andere partijen ten volle dat het niet evident is om een afwijzende houding tegen de veroordeling van het Vlaams Blok publiekelijk te verkondigen, maar ik hoop dat de zwijgende minderheid bij sommige partijen of bij andere partijen de zwijgende meerderheid van mandatarissen die afwijzend staan tegenover hetgeen vorige week gebeurd is, hun stem eens luid zullen laten horen !

Maar gisteren werd nog maar eens geïllustreerd dat het in ons land niet gepikt wordt als andere politici, of eventuele politici in wording, of jongeren hun sympathie voor onze partij kenbaar maken. De gisteren verkozen kinderpremier maakte – wanneer hij daarnaar gevraagd werd – zijn sympathie voor het Vlaams Belang bekend.

Consternatie alom bij de organisatoren van het kinderparlement.

Ondertussen heeft men de pas verkozen kinderpremier het advies gegeven om zijn woorden in de toekomst wat beter te wikken. Een dergelijke uitspraak zou zijn politieke carrière meer kwaad dan goed doen.

De uitspraak werd afgedaan als een incident.

Mocht hij zijn sympathie bekend hebben gemaakt voor bijvoorbeeld sp.a-partijvoorzitter Stevaert, dan zou het gebeuren waarschijnlijk niet afgedaan zijn als een incident maar eerder als een verstandige keuze.

Het gebeuren schetst nog maar eens het politieke klimaat in ons land.

Maar vandaag vraagt de begroting onze aandacht.

De begrotingsbesprekingen handelen zowel over de uitgaven en ontvangsten als over het politieke beleid van het provinciebestuur.

Ik wil namens de Vlaams Belang-fractie een aantal bedenkingen uiten over het provinciebeleid die direct of indirect met de begroting te maken hebben.

De eerste gedeputeerde verwees er reeds naar in zijn begrotingstoespraak: dit is de voorlaatste begroting die we tijdens deze legislatuur in de provincieraad bespreken. De legislatuur is snel opgeschoten, wat niet van alle dossiers die we de voorbije jaren behandeld hebben kan gezegd worden.

Eén van de kernzaken voor deze provincieraad is het kerntakendebat.

Drie jaar geleden hebben we verschillende zittingen gewijd aan de besprekingen van het werkcakier, toen ook lichtjes in verband met de begroting.

Vorig jaar lichtte de eerste gedeputeerde in zijn toespraak toe dat de berg een muis heeft gebaard.

Normaal gezien had het kerntakendebat reeds afgerond moeten zijn.

Samen met de bepaling wat nu de kerntaken zijn voor de provincies hebben wij de voorbije jaren vernomen dat men via een provinciedecreet de samenstelling van de provincieraad en de kiesdistricten bij de provincieraadsverkiezingen eventueel wou wijzigen.

Wie eerlijk is geeft toe dat de provincies gebruikt, beter gezegd misbruikt worden voor politieke spelletjes. Het al of niet groter maken van kiesdistricten heeft niets te maken met een doorzichtiger beleid, maar wel met het in de kaart spelen van een bepaalde regerende partij.

De provincies zijn een speelbal van politieke partijen.

Nog voor de volgende provincieverkiezingen dient er een provinciedecreet te worden goedgekeurd.

Ik vraag me af of de huidige beleidspartijen op Vlaams niveau er zullen in slagen om een goed provinciedecreet goed te keuren. Wij vragen ons af wanneer dit uiteindelijk zal gebeuren.

In zijn begrotingstoespraak heeft de eerste gedeputeerde het over een herkenbaar, inventief en maatschappelijk relevant provinciaal beleid.

Wel, voor de kiezer in onze provincie is het provinciale niveau weinig bekend. Een inwoner voelt zich betrokken bij zijn gemeente, bij het lokale beleid. De betrokkenheid bij het federale of Vlaamse politieke niveau wordt mee bepaald door de media.

De voorbije tien jaar heeft het medium televisie meer aandacht besteed aan de politiek in het algemeen.

Maar vooral bij de wijze waarop bekende politici optreden in allerlei televisieprogramma's stel ik me ernstige vragen. Politiek is herleid naar een kortetermijnjob waar een eventuele populariteit soms meer te maken heeft met kookboeken en kwisprogramma's.

Uiteraard gaat het hier vandaag om de provinciale begroting en het beleid van onze provincie.

Voor het provinciale niveau is er geen plaats weggelegd in televisieprogramma's. Hoe verder men zich verwijderd van Gent, hoe minder betrokken men zich voelt bij het provinciale beleid.

Dit heeft uiteraard ook voordelen.

Gedeputeerden hebben een langer politiek leven dan bepaalde ministers.

De kritische houding van onze fractie tegenover de provincies is gekend. Ze valt te omschrijven als constructief kritisch.

Ze is zeer kritisch omdat wij de provincie niet als een tussenniveau zien waar politici op een vrij veilige manier aan carrièreplanning kunnen doen. Ze is zeer kritisch omdat we ook niet dulden dat de provincies zich nog langer taken toe-eigenen die beter op een ander niveau kunnen uitgeoefend worden. Constructief omdat wij beseffen dat in sommige zaken er een tussenniveau nodig is en dat een eventuele afbouw van bepaalde bevoegdheden op een degelijke manier dient te gebeuren.

DEBATTEN

Ik maak me echter geen begoochelingen dat de verdere totstandkoming van het provinciedecreet het gevolg zal zijn van een politieke koehandel.

De deputatie moet zich ook maar eens afvragen hoe groot de populariteit is van de provincieraad bij de raadsleden.

Regelmatig valt het op dat veel provincieraadsleden andere prioriteiten hebben dan het volledig bijwonen van de maandelijks provincieraad. Wij hebben alle begrip voor bepaalde beroepsaangelegenheden en wij hebben ook begrip voor de verantwoordelijkheid van lokale mandatarissen op hun terrein, maar de Oost-Vlaamse provincieraad kent een zeer grote meerderheid van 65 op 84 leden. De voorbije twee raadsvergaderingen heeft de oppositie de meerderheid moeten depanneren om ervoor te zorgen dat de provincieraad wettelijk in aantal was om te beraadslagen en te stemmen.

In de provinciebegroting worden middelen voorzien om de provincie bekend te maken bij de Oost-Vlaamse inwoners. Misschien moet men er eerst voor zorgen om het belang van de maandelijks raadsvergadering bekend te maken bij de leden die regelmatig verstek laten gaan.

Vanuit de deputatie wil men dat het vertrouwen tussen de regionale overheid en het Vlaamse en federale bestuursniveau wordt hersteld.

In de toespraak van de eerste gedeputeerde worden een aantal zaken opgesomd waaruit blijkt dat de deputatie vindt dat er meermaals eenzijdige beslissingen werden getroffen ten nadele van de provincie. Soms terecht, inderdaad.

Wie gerespecteerd wil worden moet er ook voor zorgen dat hij voldoende respect afdwingt. De taak van het Oost-Vlaamse provinciebestuur is in de eerste plaats een beleid ontwikkelen ten gunste van onze inwoners en deze inwoners ook verdedigen.

Op de vorige provincieraad heb ik tot mijn zeer grote spijt moeten vaststellen dat het provinciebestuur flink wat steken laat vallen bij de verdediging van haar inwoners.

Het debat rond de voorstellen van Proses over de ontwikkelingsschets rond het Schelde-estuarium is momenteel brandend actueel. Volgende maand beslist de Vlaamse regering of er nieuwe overstromingsgebieden onder meer ook in onze provincie zullen aangelegd worden, terwijl er wel degelijk een alternatief is om dit te vermijden.

Voor heel wat landbouwers in onze provincie zal dat voor catastrofes zorgen, meer bepaald in het noorden van het Waasland. Die streek heeft de voorbije jaren al een aantal klappen gekregen en de tolerantiegrens is daar al lang overschreden.

In dat opzicht hadden wij ook verwacht dat de deputatie onze motie waarin aangedrongen wordt op de bouw van een stormvloedkering, zou ondersteunen. Maar tot onze verbazing geeft de deputatie meerdere malen de ernst van de situatie toe, drukt men ook de bezorgdheid omwille van de betrokken inwoners en landbouwers uit, maar is men niet bereid om iets te ondernemen. "Wij zijn niet bevoegd. Het zou ongepast zijn." En nog van zulk rond-de-potgedraai en getreuzel.

Provincieraadsleden die onze motie wel genegen zijn, waren verplicht om tegen te stemmen en één enkeling durfde het aan om zich te onthouden of om niet mee te stemmen.

In deze begroting mag men voor onze fractie alvast symbolisch een bedrag voorzien zodat de deputatie aan haar zelfvertrouwen kan werken. Het is immers niet ongepast en het behoort wel tot onze bevoegdheid. Meer zelfs, het is onze plicht om onze inwoners te verdedigen.

Wat dat zogenaamde ongepast zijn betreft: misschien moet de deputatie maar eens nadenken over de slotalinea in het Borms-gedicht van Willem Elsschot: "Weet nu dan dat uw stem door niemand wordt aanhoord, Zoolang gij stamelend bidt of bedelt bij de poort."

Vorig jaar wees de eerste gedeputeerde op onze verantwoordelijkheid in zijn toespraak en op onze plichten. Ik citeer: "Het is uw taak te verdedigen wat goed is voor de provincie, maar tegelijk signalen van uw regio op te vangen en in deze raad toe te lichten. De provincie is immers een streekbestuur en wil dus binnen zijn beleid ook structureel rekening houden met de regionale gevoeligheden".

Ik heb toen goed geluisterd en het waren mooie woorden.

Maar na het debat van vorige week zijn het woorden in de wind. De provinciale betrokkenheid en het zogenaamd rekening houden is voor de deputatie een keuzemenu waar men bij de iets moeilijkere dossiers wat rond de pot draait en antwoordt: "Het belangt ons niet aan.", "Het zou ongepast zijn.", of waar één bepaalde gedeputeerde, die over genoeg dossierkennis beschikt om de landbouwsector te verdedigen, zijn verantwoordelijkheid ontloopt en er voornamelijk het zwijgen toelegt tot mijn grote spijt.

Ik ben benieuwd naar uw antwoord. Maar ik ben nog meer benieuwd naar uw motie, want u hebt gezegd dat u een veel betere motie zou kunnen opstellen.

Ik hoop dat ze niet bij de Vlaamse regering komt als het debat al tien jaar achter de rug is.

De provincie wil in vergelijking met vorig jaar nog meer uitgaven doen, terwijl de ontvangsten verminderen.

In de begroting wordt een bedrag van 195 505 654 EUR aan ontvangsten voorzien, de uitgaven worden begroot op 223 423 281 EUR.

Een verschil van bijna 28 000 000 EUR.

In dat verband is het interessant om een paar jaar terug te gaan en naar de rekeningen te kijken:

- in 1999 was er een batig saldo van het eigen dienstjaar van meer dan 12 000 000 EUR;
- in 2000 was er zelfs een batig saldo van meer dan 27 000 000 EUR;
- in de rekening van 2002 waren de uitgaven bijna even groot als de ontvangsten en was er slechts een batig saldo van 229 843 EUR;
- daarna ging het de hoogte in met de uitgaven;
- in de rekening van 2003 is er een negatief saldo eigen dienstjaar van maar liefst 2 500 000 EUR.

In zijn begrotingstoespraak verwijst de eerste gedeputeerde ernaar dat het financieel beleidsplan wordt opgemaakt volgens een door de bevoegde minister opgelegd model en dat dit plan aantoont dat tot 2008 een begroting in evenwicht kan opgesteld worden.

Dat is ook nodig, dat positief resultaat.

Om dit te bereiken - om in de prognose van 2008 nog een positief resultaat te krijgen - heeft men toch een aantal trucs moeten toepassen. En wie aandachtig het financieel beleidsplan heeft bestudeerd zal moeten toegeven dat deze trucs allesbehalve geloofwaardig zijn.

Het financieel beleidsplan lijkt wel van achter naar voor opgesteld om er toch maar alles voor te doen om in de prognose van 2008 een positieve financiële toestand te halen.

In de rekening van 2000 was er nog een positief resultaat van maar liefst 72 000 000 EUR. In de rekening van 2002 was er nog een positief resultaat van 58 271 360 EUR, in de prognose van 2008 is dit verminderd tot slechts 299 577 EUR, dus 72 000 000 EUR minder op acht jaar tijd. En behalve deze geschatte vermindering zijn er enkele zaken die aantonen dat het met de financiële situatie van de provincie niet goed gesteld is.

Momenteel heeft de provincie een reservefonds van 17 623 979 EUR. Om in 2008 nog positief te eindigen dient men dit reservefonds in één jaar tijd volledig op te souperen.

In de toelichting per begrotingsartikel is het interessant om de commentaar te lezen in verband met de beginbalans van de provincie, en ik citeer: "In de beginbalans van de provincie per 1 januari 2002 zijn de saldi van de begroting voor orde integraal opgenomen voorzieningen en schulden in verband met beheer van derdengelden komt een bedrag van 8 868 638,49 EUR in aanmerking voor herbestemming."

Het gaat hier om een bedrag dat vroeger in de begroting werd geschreven voor betaling van pensioenen, sociale zekerheid, maar waarvoor uiteindelijk geen verplichtingen meer zijn.

Dit bedrag is dus een ontvangst die gespreid over verschillende jaren in de begroting wordt ingeschreven. Meer bepaald wordt dit bedrag van bijna 9 000 000 EUR gespreid over de jaren 2004 tot 2008 in de begroting ingeschreven. Zelfs met deze 9 000 000 EUR extra eindigt men in 2008 nog net positief.

Zonder het reservefonds en zonder de extra ontvangst van bijna 9 000 000 EUR zou het financieel resultaat in de prognose van 2008, 26 000 000 EUR zijn.

Maar zelfs de prognose voor 2008, zoals die momenteel in het financieel beleidsplan staat, is bewust te rooskleuring voorgesteld.

Wie het plan goed bekijkt stelt vast dat men voor de prognose voor de jaren 2006, 2007 en 2008 voortgaat op de vorige prognoses maar geen rekening houdt met de realiteit van de rekening van de voorbije jaren en de begroting van vorig en dit jaar.

DEBATTEN

Wie de uitgaven van de voorbije begrotingen bekijkt, stelt vast dat het zo is dat men de begrootte uitgaven niet volledig opneemt. Maar het is niet realistisch te verwachten dat zo een mindere uitgave elk volgend jaar verwezenlijkt zal worden, want uit de prognoses blijkt dat men zelfs hoopt dat men meerdere opeenvolgende jaren zal rondkomen met driekwart van het voorziene budget.

Dat is niet meer optimistisch. Dat is utopisch.

Die utopie vertekent heel de prognose. Als men in plaats van deze al te rooskleurige 'driekwartraming' de echte uitgaven had ingevoerd, dan zou men in 2008 met een flink deficit zitten.

Bij de begroting hoort een beleidsnota, een zeer interessant document. Een document van welgeteld 71 pagina's waarin de verschillende beleidsterreinen worden behandeld en waardoor men voor een deel inzage krijgt in het beleid dat de provincie voert.

Alleen financiën wordt niet behandeld in de beleidsnota, nochtans kan men geen projecten realiseren zonder financiële middelen. Ik heb er daarjuist al naar verwezen dat men de prognose heeft gemaakt om binnen drie jaar zowel het reservefonds als de extra middelen waarover ik sprak op te souperen. Maar dat wil zeggen dat vanaf volgend jaar het provinciebestuur geen positief resultaat kan voorleggen in de prognose van 2008.

Hoe gaat men dit oplossen?

Is de deputatie van plan om de provinciebelastingen soms te verhogen?

Wij kunnen wel een aantal voorstellen formuleren.

Als een bestuur geconfronteerd wordt met elk jaar een negatief saldo op het eigen dienstjaar dan moet men iets ondernemen. Dan moet men ervoor zorgen dat de financiële putjes gevuld worden en dan is het onverantwoord om andere putjes – of het nu over de 27 oorspronkelijk voorziene of negen overblijvende golfputjes gaat – aan te leggen.

Los van alle sympathie voor de democratisering van de golfsport, maar onze sympathie gaat naar de gehele Oost-Vlaamse bevolking uit die voor het Vlaams Belang niet mag geconfronteerd worden met een provinciaal financieel bankroet !

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS GROEN!

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Toen ik vier jaar geleden verkozen werd in deze raad was het voor mij iets onbekends. De werking van deze raad was mij vaag bekend. Ik moest dan ook een tijdje wennen aan deze werking en ik neem aan dat andere nieuw verkozen raadsleden hetzelfde hebben ondervonden.

Na vier jaar zijn er toch een aantal dingen die mij opvallen. Zaken die jaar na jaar terugkomen, maar ook nieuwe tendensen. Ondertussen heb ik geleerd me niet te laten indommelen bij routineprocedures en waakzaam te blijven voor nieuwe tendensen. Het is niet omdat zaken reeds jaren zo lopen dat dit automatisch ook de beste manier is, maar een nieuwe trend is niet meteen een betere trend.

Voor de vierde keer op rij zie ik een trotse eerste gedeputeerde De Buck bij het begin van de begrotingsbesprekingen stellen dat er een begroting en financieel meerjarenplan in evenwicht voorliggen. Gedeputeerde De Buck stelt ook dat de realisatie ervan geen eenvoudige opgave is. In alle eerlijkheid: ik denk dat hij gelijk heeft. Om de begroting 2005 in evenwicht te houden hebben we 33,7 miljoen euro uit vorig dienstjaar nodig om 0,04 miljoen euro overschot te kunnen krijgen. Het moet inderdaad niet gemakkelijk geweest zijn, maar met de hakken over de sloot haal je ook het evenwicht, alleen mag geen onverwachte tegenwind opsteken of je ligt in de sloot. Die sloot komt gevaarlijk dichtbij als je de prognose voor 2008 bekijkt. De totale financiële toestand in 2008 zou, als we de prognose mogen geloven een positief saldo van afgerond 300 000 EUR zijn. Dat betekent dat we ons volledig reservefonds hebben opgesoupeerd en reeds met onze tippen in het slootwater staan. De eerste gedeputeerde mag dan al verheugd zijn over het feit, dat de vrees van onze fractie en van andere fracties dat deze begroting niet sluitend zou zijn geweest niet is uitgekomen, hij kan toch niet ontkennen dat de totale financiële toestand van de provincie Oost-Vlaanderen in 2001 nog 72 miljoen euro bedroeg en twee jaar later al geslonken was naar 57 miljoen euro.

Overigens kan niet ontkend worden dat we in het eigen dienstjaar 2005 serieus in het rood gaan, want we hebben maar liefst 33,7 miljoen euro (meer dan 1,2 miljard BEF) nodig om de begroting sluitend te maken! Met andere woorden we voorzien dat we in 2005 meer dan één miljard BEF meer gaan uitgeven dan wat er binnenkomt. Leggen we dit naast de prognoses dan kunnen we alleen maar een neerwaartse tendens vaststellen. Hoelang het nog zal duren is niet duidelijk, maar binnen afzienbare tijd is de provinciale financiële toestand 0 euro, zonder ook maar enige reserve. Tenzij de deputatie beslist om het roer om te gooien, maar blijkbaar is er nog altijd voldoende tijd en geld beschikbaar voor frivoliteiten. Deze trend lijkt voor GROEN! alvast niet de betere trend. Wees gerust, wij pleiten niet voor een belastingsverhoging. Een zuiniger bestuur, en het schrappen van een aantal 'beleidsmatig zotte' of 'financieel ontspoorde' dossiers zou al veel schelen. Denken we maar aan het golfproject of de herrezen dierenkliniek waar geen kat zit op te wachten.

De eerste gedeputeerde merkt terecht op dat het pensioenfonds jaarlijks terugkeert, maar hij vergeet erbij te vertellen dat de nieuwe actuariële studie eigenlijk onze bemerkingen uit het verleden bevestigt. De conclusie van de actuariële studie, met name dat er in het verleden te weinig middelen zijn gestort in het pensioenfonds, is het bewijs van de waarde en de noodzaak van het amendement dat we vorig jaar bij de begrotingsbesprekingen hadden ingediend. Toen vroegen we reeds om de dotatie aan het pensioenfonds op te trekken, omdat de moeilijke tijden niet achter de rug zijn, de financiële reserves van de provincie in snel tempo verdwijnen en het verzekeren van de pensioenen van onze vorige, huidige en toekomstige werknemers absoluut prioritair is voor het provinciaal beleid.

De nieuwe studie geeft ons gelijk. Maar wat erger is, de bestendige deputatie volgt de beleidsvoorstellen van de studie maar gedeeltelijk op. De put uit het verleden wil men niet vullen. In theorie kan dit inderdaad gespreid worden over meerdere jaren. Dit is een logische houding als men denkt dat er financieel rooskleurige jaren aanbreken. Maar dat is niet het geval. Er moet alom bezuinigd worden, om een aantal prestigeprojecten mogelijk te maken. De financiële reserves zullen binnen enkele jaren op zijn. Het is geen goed beleid om de betaling van verplichtingen uit te stellen als de beschikbare financiële ruimte jaar na jaar kleiner wordt.

Een goed beleid voeren om op lange termijn de pensioenen te kunnen uitbetalen is meer dan nu vaststellen dat er nu nog geen problemen zijn. De actuariële studie geeft duidelijk een knelpunt aan. Dergelijke studie moet zeker om de drie jaar uitgevoerd worden. Als we geen beleid voeren en de voorstellen van de deskundigen niet nauwgezet opvolgen en uitvoeren, zullen de problemen in de toekomst alleen maar groter worden en de impact van het pensioenfonds op de begroting.

We moeten nu denken aan de pensioenen van de mensen die binnen 10 of 20 jaar het provinciebestuur zullen verlaten.

Wat mij ook opvalt is het pleidooi dat de eerste gedeputeerde houdt in verband met de paraprovinciale instellingen (vzw's, gewone en autonome provinciebedrijven). Hij roept de zetelende raadsleden op toe te zien op een strikte beheersing van personeels- en werkingskosten. Deze instellingen springen blijkbaar te zuinig om met hun middelen en ze sparen teveel van hun werkingskosten. Moeten we dan niet vaststellen dat deze paraprovinciale instellingen er in slagen om een zuinig beleid te voeren waarin wij als provinciebestuur niet slagen. Ik verwijs hier graag naar collega Lafkioui die zal aantonen dat het autonoom provinciebedrijf De Gavers heel wat zuiniger werkt dan het vanuit de administratie geleide domein Puyenbroeck. Of zou dat eerder te wijten zijn dat drie verschillende gedeputeerden elkaar daar voor de voeten lopen. Wordt het niet eens tijd om van het Provinciaal domein Puyenbroeck een provinciebedrijf te maken? Dan moet gedeputeerde Van Gaeveren het niet langer normaal vinden dat de werking van het domein (en dan nog zonder de golf gerekend) jaarlijks een verlies ± 500 000 euro boekt. Gedeputeerde De Buck heeft trouwens nog een aantal zaken over het hoofd gezien. In gewone provinciebedrijven zetelen geen raadsleden. Controle van begrotingen, management, rekeningen is dan ook in de eerste plaats een verantwoordelijkheid van de deputatie. Ook heeft hij een aantal belangrijke samenwerkingsverbanden vergeten: de intercommunales, de Euregio-werking, het ROM-project, ... Als oppositiepartij worden wij daar zorgvuldig buiten gehouden. Nochtans zijn de bedragen die daar goed moeten worden beheerd een veelvoud van vele paraprovinciale vzw's.

DEBATTEN

Het zal de paar aandachtige raadsleden in deze raad ook opgevallen zijn dat het niet de eerste keer is dat het Rekenhof de provincie aanbeveelt om bij alle investeringskredieten de door de provincieraad of bestendige deputatie goedgekeurde documenten te voegen. Op deze wijze kunnen wij als raadsleden ook nagaan hoe deze kredieten berekend zijn. Misschien zou ons dat verlossen van de steeds weerkerende meerkosten.

Ik geef één voorbeeld: 'De Boerenkreek'. Hier gaan we van 3,1 miljoen euro naar 3,95 miljoen euro. Tel daarbij nog eens 500 000 euro omgevingswerken en we hebben een gans ander dossier. Deze meerwerken worden absoluut niet aan de raad ter goedkeuring voorgelegd. Maar al te vaak moeten we vaststellen dat de deputatie elke 'ja' stemming door de provincieraad als een blanco cheque beschouwt. Zonder het gras voor de voeten van collega Gillis te willen wegmaaien kan ik alleen maar vaststellen dat de fameuze driving range in Puyenbroeck oorspronkelijk 392 567 EUR ging kosten om uiteindelijk na 7 bijkomende facturen, onder andere voor beregening, wateraftappunten, verlichting, ... af te klokken op 642 305 EUR. Een stijging met 63,6%

Het is blijkbaar een stijl om investeringskredieten veel lager in te schrijven en daarna met meerkosten te komen. Volgens GROEN! is het onmogelijk dat er zoveel onvoorziene kosten op zoveel verschillende investeringskredieten zijn. Dit kan toevallig eens gebeuren maar niet veelvuldig.

De gedeputeerde heeft het ook gehad over het feit dat onze schuld slechts 12,77% van de gewone uitgaven bedraagt. Hierbij vergeet de gedeputeerde een nieuwe tendens te vermelden. Recent nieuw is de invoering van de convenanten afgesloten met culturele en socio-culturele vzw's. Jaarlijks geven we een bedrag aan deze verenigingen en dit gedurende 21 jaar. Resultaat is dat de provincie uiteindelijk de volle 100% van een lening met de rente en alle gebeurlijke kosten afbetaalt, maar deze schuld inderdaad niet moet inschrijven bij de eigen aangegane leningen. Een boekhoudkundige truc die in de provincies Antwerpen en West-Vlaanderen als 'onfatsoenlijk' van de hand wordt gewezen. Kortom de 12,77% van gedeputeerde De Buck is een gemanipuleerd cijfer. Of dit een betere tendens is durft GROEN! ten stelligste te betwijfelen.

Ik merk ook nog een aantal andere trends op. Zo heeft de deputatie beslist om meer in te zetten op de regionale landschappen en bosgroepen (we hebben het er daarnet al over gehad) maar tegelijkertijd schaft ze de subsidies af voor de aankoop van natuurgebieden. Dit is voor ons een volkomen foute tendens.

Indien men subsidies wil afschaffen, en een goed bestuur moet inderdaad durven evalueren en zeggen dit is een verouderd reglement en onze provinciale taak is hier uitgeput, dan moet men zich eerst de vraag stellen heeft deze subsidie nog zin. Voor GROEN! is dit in dit specifiek geval zeker niet zo. We zijn er echter wel van overtuigd dat er ongetwijfeld vele andere subsidiereglementen aan herziening toe zijn, maar daarvoor ontbreekt het blijkbaar aan politieke moed. In de afgelopen vier jaar heb ik al veel nieuwe subsidiereglementen helpen stemmen maar bij mijn weten zijn er niet veel oude reglementen geschrapt.

Ook de besparingen binnen het Noord-Zuidbeleid zijn treffend. Zowel Kleur Bekennen, als 11.11.11. delen in de klappen. Collega Van Hecke zal daar later nog op terugkomen.

Na vier jaar aandachtig deze raad te volgen is het mij ook opgevallen dat er een aantal dossiers zijn waar niets aan veranderd. Ik bedoel bijvoorbeeld dat de provincie Oost-Vlaanderen een aantal gebouwen bezit van historisch belang die dringend aan herstellingen toe zijn, maar het reeds jaren vertikt om er ook maar iets aan te doen.

In 1991 (ik verlaat me graag op collega Patrick Gillis als het over het verre verleden gaat) heeft de provincie voor 100 miljoen oude Belgische franken regionaal gespreide prestigeaankopen gedaan. Ik denk daarbij aan de Zwalmolen (die men nu pas zal beginnen renoveren), het poortgebouw van de Huysmanhoeve, het huis Thuysbaert in Lokeren (dat leeg staat) en daarnaast is er ook nog het aanmoderen met de derde fase van de restauratie van het Caemersklooster. Blijkbaar zijn er geen centen meer en/of ontbreekt elke politieke wil om deze dringende renovaties aan te pakken. Ik weet ook wel dat een nieuwbouwproject meer in het oog springt, maar de eigen historische gebouwen voor het nageslacht bewaren is ook een belangrijk taak. Indien de deputatie vindt dat deze dossiers van ondergeschikt belang zijn dan moeten we ons zeker gaan bezinnen over onze aankopen van dergelijke gebouwen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zie, zoals ik bij mijn inleiding al zei, een aantal constanten en een aantal nieuwe tendensen. Helaas er is niets in deze begroting die me laat vermoeden dat we naar een financieel meer gezonde provincie Oost-Vlaanderen evolueren. Aan de ene kant zouden we willen aanspraak maken op de spaarpotjes van de paraprovinciale vzw's en anderzijds blijven we fier investeren in geldverslindende projecten. Eigenlijk moet je maar lef hebben om er een dergelijke levensstijl op na te houden. Het is alsof een vader, die zijn kinderen leert om te sparen, nadien zelf hun spaargeld gebruikt om een nieuwe auto te kopen met veel toeters en bellen, maar aan de kinderen heeft hij wel beloofd dat ze eens mogen meerijden.

Wat we echt nodig hebben is een beleid dat bij het lanceren van nieuwe projecten in alle eerlijkheid en openheid een ontwerp maakt waar alle te voorziene kosten in zijn opgenomen. Een beleid dat kritisch blijft voor zichzelf en indien nodig zichzelf gaat bijsturen.

We moeten ook kritischer worden als we dotaties of subsidies uitkeren aan derden. In het verleden heeft GROEN! al gepleit voor resultaatverbintenissen met regionale landschappen, maar ik denk dat het helemaal niet slecht zou zijn om dit in vele andere dossiers toe te passen.

Dank u.

Applaus

TOESPRAAK NAMENS DE N-VA

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gaat hier inderdaad om de voorlaatste begroting die in deze legislatuur zal besproken worden de volgende dagen.

Om die reden zal ik het inderdaad kort houden.

Het beleid van deze monstercoalitie ligt al vier jaar vast, dus verrassingen treft men er nu ook niet in aan.

Het beleidsplan dat werd opgesteld bij het begin van deze legislatuur door de meerderheid wordt dus ook uitgevoerd, wat ook de oppositie mag verklaren of vragen. En dat is niet meer normaal.

Uit de lijst van de infrastructuurwerken die de eerste gedeputeerde graag opsomt, kan ik niet nalaten er één uit te pikken die in elke begrotingsbespreking naar voor komt, maar die naar mijn mening geen project is waar men fier moet op zijn.

Het gaat, zoals iedereen wel verwacht, over de aanleg van het golfterrein. Een golfterrein voor de Oost-Vlamingen. Iets waar de Oost-Vlamingen op zitten te wachten.

Men verwijst bij de verdediging van het project graag naar de evolutie van het tennis.

Tennis is inderdaad geëvolueerd van een elitaire sport naar een sport die nu door iedereen kan beoefend worden.

Maar deze evolutie willen linken aan de evolutie van de golf, getuigt wel van veel fantasie.

Ik ga diplomatisch blijven door te stellen dat dit miljoenenproject zijn doel nooit zal bereiken. Dit geld had men beter gebruikt om projecten te financieren waar de Oost-Vlaming wel zit op te wachten, maar waar deze meerderheid zijn ogen voor sluit.

Een ander punt dat ik naar voor wil brengen is het project "Forum voor muziek, dans en beeldcultuur" – dat een beetje uit de belangstelling is verdwenen – waar de provincie 500 000 000 BEF of 12 500 000 EUR voor heeft gereserveerd.

Verleden jaar tijdens de begrotingsbesprekingen vroeg ik reeds om de verdere steun aan dat project te staken. Dit is pure geldverspilling. De inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen, en zeker de inwoners van Gent, zitten geenszins te wachten op de verwezenlijking van dit project.

Ik zal niet terug de argumenten aanhalen die ik en de twee andere fractieleiders van de minderheid reeds uitvoerig belichtten, welke handelden onder andere over het feit of de Oost-Vlaming nood heeft aan een dergelijk Forum, rekening houdend met de talrijke goede kunstencentra in Gent en ook met de kostprijs van het project.

We zitten nu in een volgende fase.

DEBATTEN

De architectuurwedstrijd is voorbij en er kwam een winnaar uit de bus. Te oordelen naar de commentaren: een bedenkelijke winnaar.

Ik zal me beperken tot twee meningen. De ene verschenen in S.O.S. Gent in september 2004 en de andere in De Standaard – een gerenommeerd dagblad toch – van 7 oktober 2004. Dat laatste artikel werd geschreven door een gerenommeerd architect.

Ik zal me beperken tot het citeren van enkele korte uittreksels, alleen maar om aan te tonen dat de oppositie in deze raad zeker niet alleen staat met zijn afwijzende argumenten.

In S.O.S Gent schrijft men: “Ze zouden het beetje geld dat ze hebben beter besteden aan nuttiger zaken. Het zou dan komen op 50 000 000 EUR of 2 000 000 000 BEF. Die dat gelooft krijgt van ons de Eerste Prijs voor Naïviteit.

Maar waar zijn wij mee bezig?

Volgens Mortier – specialist in het achterlaten van putten – kan het toch geen kwestie van geld zijn. Zo een gebouw kan er 200 jaar staan, zegt hij, ten ware de volgende generaties meer gevoel voor schoonheid zouden hebben en het inmiddels zouden afgebroken hebben, als het er ooit komt.”

In het artikel in De Standaard heeft men het ook over de architecturale gebreken van het winnende ontwerp.

Ik citeer de laatste paragraaf van het artikel: “Het zou op zijn minst getuigen van de bekommernis dat het Forum wel degelijk het product is van een democratisch debat en niet zomaar een speeltje van of voor een verlicht despoot.”

Ik denk dat dat genoeg zegt.

Tijdens zijn toespraak had de eerste gedeputeerde het ook over het uitvoeren van provinciale taken via provinciale vzw's. Hij geeft wel toe dat er een addertje onder het gras zit en dat er mogelijk onvoorziene financiële gevolgen aan verbonden zijn.

De eerste gedeputeerde geeft toe dat het niet denkbeeldig is dat er in onze provincie met twee snelheden gaat gewerkt worden, namelijk enerzijds de provinciale diensten die binnen een strikt budgettair keurslijf gevat worden en anderzijds de paraprovinciale instellingen die er in de loop der jaren door een correct budgettair beheer in geslaagd zijn een reservepotje aan te leggen.

Maar met potjes moet men opletten, Mijnheer de eerste gedeputeerde.

De kans is er dat die potjes hun eigen leven gaan leiden en elke controle dan ook moeilijker wordt. U hebt erop gezinspeeld. Ik vind niets uit.

Wat er ook van zij, dat is een manier die de deur opent naar misbruiken en willekeur.

De eerste gedeputeerde heeft het over een addertje maar ik denk aan een volwassen exemplaar.

Ik hoop dat men het deksel van het potje niet op de neus krijgt.

Het gaat inderdaad om een meer eigentijdse manier van werken, maar naar mijn mening is het geen gezonde manier, want men stelt de deur wijd open voor misbruiken, niet alleen op het louter financiële vlak maar ook op het vlak van willekeur – en dat is veel belangrijker – in het gevoerde beleid en wellicht ook persoonlijk gewin, zij het dan in de meest brede betekenis van het woord.

Nu we met het golfterrein opgescheept zitten, riskeren we nog andere “golfterreinen”. Men riskeert, en ik zeg het nu ook duidelijk, initiatieven die uiteindelijk niets of in het beste geval nog weinig zullen te zien hebben met het geplande provinciaal beleid.

Zoals ik verleden jaar mijn toespraak besloot, zal ik ook dit jaar hetzelfde zeggen.

Het einde van de rit nadert. En ik glimlach. De verkiezingen zijn niet meer zo ver af. De afrekening zal gebeuren door de kiezer. Zij zullen oordelen of deze frivoliteiten waar miljoenen euro's worden aan besteed door de beugel kunnen.

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS SPIRIT

Mevrouw Van Grembergen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst en vooral wil ik de heer gedeputeerde De Buck en zijn diensten proficiat wensen met de documenten. Jaar na jaar worden de documenten en de toelichtingen duidelijker en eenvoudiger om te bestuderen. Waarvoor mijn appreciatie. Tevens wil ik de deputatie en haar medewerkers bedanken voor de toelichtingen tijdens de voorbereidende commissies.

Alleen een bemerking: iedereen is vol over de nieuwe politieke cultuur, waarbij men over partijen heen moet kunnen visies bepalen. Ik zou vragen aan de bestendige deputatie en haar ambtenaren dat dit ook hier wordt toegepast. Het is jammer dat er over sommige dossiers geen duidelijke visie naar buiten komt. Hiervoor verwijst ik bijvoorbeeld naar de Huysmanhoeve te Eeklo waarbij de koeienstal gerenoveerd wordt tot bijen- en heemmuseum. Op dit moment behoort dit dossier bij provinciaal patrimonium. Aangezien er in deze koeienstal een museum wordt ondergebracht zou men verwachten dat de commissie Cultuur hiervan op de hoogte is. Niets is minder waar: noch de gedeputeerde noch de ambtenaren zijn bij dit project betrokken. Nochtans gaat de renovatie over 700 000 EUR.

Laten we nu overgaan tot het financieel beleidsplan.

Strikt genomen heeft de eerste gedeputeerde De Buck gelijk. De begroting 2005 is theoretisch in evenwicht. Echter voor een derde jaar op rij zal het begrotingsresultaat van het eigen dienstjaar negatief zijn. Het is enkel dankzij de resultaten van de vorige jaren en het reservefonds, dat de komende jaren niet gespijsd zal worden, dat de begroting en meerjarenplanning in evenwicht blijven. De inkomsten uit dienstjaar worden begroot op 194 506 657 EUR, de uitgaven worden echter geraamd op 223 423 281 EUR. Dit is een negatief saldo van 28 917 624 of 15% op de ontvangsten van het eigen dienstjaar. Dit is een risicovolle koers. Het is een kortetermijnvisie van een bestuur te leven van de voorbije vette jaren. Uiteraard kan de beslissing gewettigd zijn een éénmalig moeilijk begrotingsjaar op die wijze in te vullen, maar het lijkt door de herhaling vooral op een gemakkelijksoplossing. Indien wij zo verder doen staat onze financiële toekomst, volgens het overzicht van de financiële ontwikkeling in 2008 op 299 577 EUR en als ik dan zelf een rekening maak dan staan we in 2009 onder nul en niet zomaar onder nul namelijk met 10 000 000 EUR. Dit zijn 400 000 000 oude BEF.

Uit de beleidsnota en de voorliggende cijfers blijkt niet welke inspanningen of initiatieven de provincie zal nemen om voor 2005 en volgende jaren het tij te doen keren. Nochtans kan ik voor de vuist weg een aantal voorbeelden opsommen.

- Oprichten dierenkliniek Puyenbroek. Is dit noodzakelijk? We hebben een gerenommeerde dierenkliniek te Gent. In vogelvlucht nog geen 30 km van het domein Puyenbroeck. In de vorige provincieraden is dit reeds uitgebreid aan bod gekomen.
- Aanleg strandzone in het domein Puyenbroeck: is dit noodzakelijk? De bezoekers van een recreatiedomein komen niet in eerste instantie om in het zand te liggen. Deze bezoekers willen op een aangename manier hun dag recreatief doorbrengen. Laat de zonners over aan de kust.
- Ombouw Huysmanhoeve te Eeklo tot bijen- en heemmuseum: ik heb geen enkel probleem met het museum. Dit museum zal zelfs een belangrijke educatieve waarde hebben. Maar is dit bedrag (700 000 EUR) toelaatbaar bij deze begroting?
- De uitbesteding van een aantal taken die evengoed en waarschijnlijk zelfs beter kunnen uitgevoerd worden door eigen personeel. Ik verklaar mij nader aan de hand van een voorbeeld. Voor het ontwerp van de invulbouw in de Bank van de Arbeid bij patrimonium wordt er 80 000 EUR voorzien aan erelonen. Dit bedraagt bijna 10% van de werken. Voor die 80 000 EUR zal er een schitterend ontwerp gemaakt worden, mooi gebundeld in een aantal dossiers. Na de realisatie zullen de ambtenaren uren tijd verliezen om hun weg te vinden in deze dossiers. Indien dit in eigen beheer wordt uitgevoerd zijn de ambtenaren vertrouwd met de dossiers. Integraal betaal je dan uw personeel dat je in dienst hebt.

De volgende legislatuur zal het heel moeilijk hebben om een eigen beleid uit te stippelen. De grootste bekommernis zal erin bestaan hoe de wat extravagante keuzes uit de vorige legislatuur bekostigen, de noodzakelijke kerntaken verwezenlijken en toch een begroting in evenwicht houden. Maar wat zegt de bestendige deputatie: "Wij zijn tevreden".

DEBATTEN

De eerste gedeputeerde verwijst hier nogmaals, en niet helemaal onterecht naar de onverwachte en éézijdige ingreep van de Vlaamse overheid op de middelen van het provinciefonds. Dit dateert reeds van 2003. Een goed bestuur moest dit reeds mee ingecalculereerd hebben. De eerste gedeputeerde verwijst echter niet naar de belastingverhoging die volgde en die deze aderlating ruimschoots compenseerde. De inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen waren wel de dupe.

In het tweede luik van mijn toespraak zou ik nog eventjes kort willen stilstaan bij een aantal beleidsdomeinen.

Personeel

Het is uiteraard noodzakelijk dat de provincie als werkgever doelgericht en efficiënt zorgt voor de sociale begeleiding van haar personeel en dit, zoals geformuleerd in de beleidsnota, individueel en collectief doet. Deze sociale dienstverlening mag echter noch paternalistisch noch uit wat men noemt compassie gebeuren. Ik heb geen kennis van een vorm van diepte-onderzoek naar tevredenheid en behoefte dienaangaande bij het personeel. Ik pleit daarom voor een echt gekaderd en afgewogen sociaal beleid naar het personeel toe waarbij en de groep, de collectiviteit, en het individu exact weten wat ze kunnen, mogen en moeten verwachten van deze sociale dienst.

De geplande risico-analyses voor geweld, pesterijen en ongewenst gedrag zijn uitstekend. Het valt niet te ontkennen, en wetenschappelijk onderzoek heeft dit vastgesteld, dat de werkvloer in sommige gevallen het terrein is van geweld, pesterijen en ongewenst gedrag. Waar geweld en ongewenst gedrag bij ernstige afweging bijna meetbaar en vaststelbaar zijn, is dit niet zo wat pesterijen betreft. In het kader van de pesterijen zijn de pesters soms ongelooflijk inventief en verlicht van geest en wordt de gepeste emotioneel en psychologisch gekraakt. Dit kan onder gelijken gebeuren, van bovengeschiede naar ondergeschikte, maar het is evenmin uitgesloten dat een ondergeschikte een bovengeschiede wil treffen. De geplande risico-analyses lijken mij dus verantwoord.

Provinciaal patrimonium

Onderwijs is de basis voor onze maatschappij het is dus ook logisch dat ik positief sta tegenover de investeringen die men plant voor onderwijs. Ik zou echter nog verder willen gaan. Dat een ontwerper wordt aangesteld voor de schoolsite Stoepe te Assenede is echt de eerste noodzakelijke stap. Maar in de ganse streek, en het succes van de overrompelende leerlingencijfers geven dit aan, verwacht men een jaartal voor de realisatie van dit project. Het feit dat men in de begroting alleen middelen voorziet doet mij vragen naar verdere nuchtere en cijfermatige inlichtingen omtrent aanvang, realisatie en de stand van het dossier bij de dienst Digo (dienst voor infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs) voor de noodzakelijke toewijs van subsidies.

Provinciale domeinen

Zoals ik reeds in vroegere tussenkomsten zei, blijf ik zeer gereserveerd ten opzichte van de belangrijke investeringen en dienaangaande onderhoudskosten, zoals aankoop van machines en personeelskosten in het golfterrein. In het kader van de vele noden en behoeften lijkt het mij vreemd dat dit tot een prioriteit werd genomen.

Mocht men werkelijk verlegen zijn geweest omtrent de vraag waar dan geld en middelen moesten naar toe gaan, suggereer ik dat er eens zou nagegaan worden wat de toestand is van het bomenareaal langs de provinciale wegen. Soms ziet dit er benard en lachwekkend uit zonder enige structuur in het landschap. Als voorbeeld geef ik de ridicule berkbepanting langs de provinciale baan Ertvelde-Eeklo, scheef, schots, armoedig in een zee van zwarte asfalt.

Cultuur

Ik ben verheugd vast te stellen dat de renovatie van de Zwalmolen ingeschreven staat in de begroting. Dit was weliswaar vorig jaar ook zo, maar hoop doet leven.

Anderzijds betreur ik geen gelden te vinden voor het Caemersklooster, maar daar kom ik tijdens de bespreking van de beleidsdomeinen nog op terug.

Mobiliteit

De provincie Oost-Vlaanderen blijft niet gespaard van vervoersproblemen, gekoppeld aan monsterfiles. De initiatieven zoals het mobiliteitsplan, of het opstellen van streefbeelden secundaire wegen, de coördinatieopdracht voor bedrijfsmobiliteitsmanagement zijn lovenswaardige initiatieven. Hierbij wil ik graag de aandacht vestigen op het schoolvoorbeeld van het gemeentebestuur Evergem en de provincie, het spoorlijncomité Gent-Eeklo, waarbij de vraag gesteld wordt om de heropening van de stopplaats Evergem op de spoorlijn Gent-Eeklo. De spoorlijn Gent-Eeklo ligt vlakbij het centrum van Evergem. Helaas stopt er geen trein meer. Nochtans zijn er verschillende goede redenen om de stopplaats opnieuw te openen. De stopplaats ligt vlakbij het centrum van Evergem, vlakbij een aantal grote scholen, vlakbij een industrie-terrein en binnenkort komt er nog eens 17 hectare bouwgrond bij. Met een bescheiden meerkost van 120 000 EUR, voor de aanleg van een perron en een toegangstrap, zou de instap naar het openbaar vervoer stevig verhoogd. De provincie moet zulke initiatieven steunen.

Welzijn en gezondheid

Niettegenstaande een aantal goede en noodzakelijke beleidslijnen bij welzijn en gezondheid vind ik het jammer dat de provincie hierin geen voortrekkersrol speelt.

Een aantal budgetten verdwijnen of worden afgebouwd. Voorbeeld: de subsidiering van sanerings- en isolatiepremie voor huurwoningen. Het is jammer dat de provincie deze vrijkomende gelden niet gebruikt om een aantal nieuwe initiatieven te nemen. Meer en meer mensen leven onder de armoedegrens. De provincie mag zich niet blind tonen. Het zou lovenswaardig zijn moest de provincie initiatieven nemen rond de kwaliteit van de woningen, rond de realisatie van sociale woningen.

Externe Gelijkekansenbeleid

Voor deze commissie is het vijf voor twaalf. De laatste adem werd bijna uitgeblazen. Op de laatste vergadering is deze echter gereanimeerd. Ik wens, uit de grond van mijn hart, de nieuwe voorzitter van de commissie gelijkekansen veel succes.

Het platform dat de provincie wil aanbieden aan de lokale ambtenaren en mandatarissen bevoegd voor gelijkekansenbeleid is goed. De provincie moet hier ook een coördinerende rol ten aanzien van de gemeenten opnemen.

Casa Rosa! Iedereen zal wel de brieven hieromtrent gelezen hebben. Hierbij pleit ik dat de provincie de verantwoordelijkheid neemt om de coördinator fulltime te subsidiëren.

En dan als laatste Kluzendokken en de problematiek van de bijhorende industrialisatie. Als inwoner van Evergem zal niemand mij kwalijk nemen dat ik mijn oproep van vorig jaar herhaal. Dit dossier moet over de partijen heen verder worden behartigd. Het sociale leed dat de inwoners van Kluzendokken meemaken is groot. Het gaat tenslotte om de onteigening van een 160-tal woningen, kleine bedrijven en landbouwondernemingen. De eerste onteigeningen zijn lopende. Sommige getroffen eigenaars en gezinnen hebben nog geen toekomstperspectief van waar ze zich kunnen hervestigen en vooral wanneer de financiële middelen voor de onteigening ter beschikking zullen zijn. Ik maak mij grote zorgen vooral omdat een aantal onverantwoorde politieke aasgieren een vieze rol willen spelen op de rug van de toekomstonzekerheid van de burgers en families. Ook de provincie moet hierin verder haar verantwoordelijkheid opnemen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,

De uitkomst van de begrotingsbesprekingen ligt nu al vast. De meerderheid zal, soms om de lieve vrede, wat haar wordt voorged, goedkeuren. De oppositie, ook ik, zal tegen de ontwerpbegroting stemmen. Ik zal echter alle beleidsintenties op het ogenblik dat ze effectief in voorstellen aan de raad worden voorgelegd, kritisch toetsen aan een aantal uitgangspunten:

- behoort de maatregel tot de kerntaken van de provincie?
- getuigt de maatregel van een goed bestuur en een lange termijn visie?
- is er een zicht op het totale kostenplaatje van de maatregel?
- past de maatregel binnen de politieke visie van Spirit?

Kortom, Spirit zal met een open geest aan politiek doen.

Applaus

DEBATTEN

De heer voorzitter

Collega's, we hebben deze namiddag geluisterd naar de beleidsverklaring van de eerste gedeputeerde De Buck namens de deputatie. Vlaams Belang, Groen!, N&VA en Spirit zijn reeds aan het woord geweest. Morgen zullen we verdergaan met VLD, CD&V en Sp.a.

Hierbij sluit ik nu de provincieraad en roep u op morgen om 14 uur stipt de werkzaamheden verder te zetten.